

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- VII Intersocial**

9 de Març de 1980

**Sant Quinti de Mediona – Les Coves de
Bolet – Riera de Mediona (Les Deus)**

Comarca: Alt Penedès

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació y Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

VII Marxa d'Orientació per Descripció

XXII Marxa Social

Comarca: Alt Penedès
SANT QUINTI DE MEDIONA

9 de Març de 1980

Agrupació Excursionista Talaia
Vilanova i la Geltrú

Agrupació Excursionista TALAIA

XXV ANIVERSARI

VII Marxa d'Orientació per Descripció (XXII Marxa Social)

9 de març de 1980 - Comarca Alt Penedès

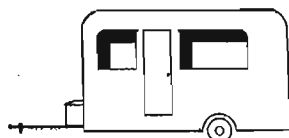
Sortida:
Sant Quintí de Mediona

Inscripcions:
Carrer Comerç, 4 - Tel. 8931257 (de 8 a 10 del vespre)
VILANOVA I LA GELTRU

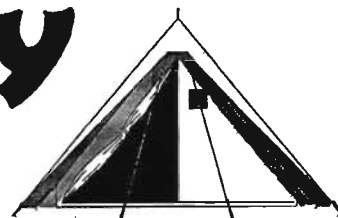
Per gaudir de la llibertat de la natura i l'esport trobarà a

Caravanes - Tendes
Avances - Parquing
Remolcs i tot per el
Camping

TÍPLAY

Botiga d'Esports
Secció de Trofeus
Medalles i Plaques

Rambla Vidal, 17 - Telèfon 893 43 42
Àrea Clara. Barra-Torreanna Km. 45.500

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

VILANOVA I LA GELTRÚ

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

ORGANITZADA PER LA SECCIÓ DE MUNTANYA

PATROCINADA PER LA FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

comarca : alt penedès

9 març 1980

R E G L A M E N T

ORGANITZACIÓ

Patrocinada per la FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA,
l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA organitza la VII Marxa d'Orientació per
Descripció i XXII Marxa Social.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa tots el afiliats a Entitats federades que posseeixin la llicència federativa vigent, a partir dels 12 anys d'edat. Les inscripcions dels equips, constituïts per dues persones representant la mateixa Entitat, es podrà efectuar a l'A.E. Talaia, carrer del Comerç nº 4, del dia 18 de febrer al 8 de març, de les 20 a les 22 h.

Hi podran participar també els socis de l'Entitat que no hagin pres part a la Comissió Organitzadora.

El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips, tindrà lloc a l'A.E. Talaia, el dia 8 de març de 1980, a les 22 h., en presència dels delegats d'Entitats Excursionistes que vulguin assistir-hi.

SORTIDA

Es donarà a Sant Quintí de Mediona.

Es començarà a donar la sortida dels equips a les 8'30 h. Tot equip que es presenti en retard serà inclòs al grup d'equips que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que li correspongui. Un cop formalitzada la inscripció, només podrà canviar-se un component de l'equip abans de la seva sortida i previa comunicació a l'Organització i acceptació per part d'aquesta.

Cada Entitat participant anomenarà un delegat, el qual serà l'única persona facultada per tractar amb l'Organització.

DOCUMENTACIÓ

El dia 8 de març, a les 22 h., es lliurarà als delegats de cada Entitat, la documentació i els distintius d'identificació corresponents a llurs equips. També es pot recollir a la sortida.

La documentació consistirà:

- 1) En les fulles descriptives per anar de la sortida al primer Control. En aquest control es donaran les fulles per anar al següent i així successivament.
- 2) Els fulls de ruta, per anotar el pas pels controls.
- 3) Els reglaments.

En les fulles descriptives ja've indicat el temps de parada en els controls i les mitjanes a seguir en cada tram, així com també si hi ha aigua o no.

PARADES

Per al descans dels marxadors es concediran quatre parades obligatòries. Les quatre parades són a raó de:

- . una parada de 30 minuts.
- . tres parades de 15 minuts.

A tots els controls sense neutralització es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris.

En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular; si calia per la bona marxa de l'Organització, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'arribada hi haurà uns controls que estaran descrits en el full corresponent, i d'altres l'emplaçament dels quals no es donarà a conèixer fins que sigui acabada la prova.

Els controls donaran l'hora a minut vençut.

No s'anotarà l'hora a l'equip que no estigui complet.

Els controls es tancaran transcorreguts 30 minuts des de l'hora en que l'Organització ha calculat ha de passar-hi el darrer equip.

PENALITZACIONS

Cada minut d'avançament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'oficial, es penalitzarà de la forma següent:

Arribada i Controls de neutralització 1 punt.

Controls de Regularitat 1 punt.

Controls de Pas: 10 punts cada control omès.

PUNTUACIÓ

La puntuació de cada equip resultarà de la suma de les penalitzacions descrites a l'apartat anterior.

DESCALIFICACIONS

Serà motiu de descalificació:

1. Efectuar anotacions o esmenes al full de ruta, que desvirtuin la seva finalitat.
2. Alterar la composició de l'equip durant la marxa.
3. No passar per tots els controls segons l'ordre establert per l'Organització.
4. Efectuar el recorregut de la Marxa, total o parcial, abans de la sortida oficial de l'equip.
5. L'equip que canviï de lloc o amagui les marques existents en el recorregut de la marxa.
6. No portar motxilla durant tot o part del recorregut.
7. Portar objectes sorollosos que puguin molestar els altres participants.
8. L'equip que desvirtui l'esperit de l'excursionisme, ja sigui per la seva vestimenta, de paraula o d'obra.
9. Endarrerir-se més de 30 minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIÓ

Hi haurà dues classificacions: una de general per equips, i un altre per entitats. Aquesta darrera només per les entitats forànies.

La classificació general s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, i de menor a major.

En cas d'empat, classificarà millor:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
2. L'equip que tingui més aproximacions d'un minut.
3. L'equip que, seguint el criteri exposat als dos apartats anteriors, tingui més diferències de 2, de 3, etc., minuts.

Per la classificació per entitats, es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres equips millor classificats. El criteri de classificació serà el mateix de la classificació general per equips.

JURAT DE SORTIDA I D'ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat abans de sortir el primer equip participant, i al final de la prova. Estarà compost per:

Dos membres del Comité Català de Marxes.

Dos membres de l'Entitat Organitzadora.

Un representat de l'Entitat amb més equips inscrits.

Aquest jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o a l'arribada. I davant de la possibilitat de suspensar la prova, convocarà obligatòriament una reunió de delegats de les Entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'Entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el President i dos membres més del Comité Català de Marxes, tres membres de l'entitat organitzadora i el Delegat de cada una de les Entitats participants.

El Jurat classificador es reunirà el dia 27 de març al local de l'A.E. Talaia, a les 20 hores, per jutjar les reclamacions que s'hagin efectuat.

En cas d'empat en les votacions que puguin tenir lloc, el vot que haurà atorgat el President del Comité Català de Marxes, o representatns per ell anomenat, es considerarà determinant.

L'Entitat organitzadora trameterà a cada entitat participant, dintre dels set dies següents a la reunió del Jurat classificador, la puntuació provisional de llurs equips. Les reclamacions sobre aquesta puntuació provisional seran ateses fins el dia 19 d'abril.

HORARI OFICIAL

Serà fet públic un cop transcorreguts 10 minuts de l'arribada del darrer equip; un cop comunicat no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas pels controls.

RECLAMACIONS

A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions que estarà a disposició dels participants.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per la celebració de la prova, la qual no obstant, podrà ésser alterada per l'Organització i suspesa per acord dels delegats de les Entitats participants convocats per el Jurat de Sortida.

La "Mutualidad General Deportiva" cobreix als participants d'aquesta - Marxa, posseïdors de la llicència federativa vigent, dels riscos d'accident, de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives i en la quantia que assenyala l'article 42 de la dita "Mutualidad".

Qualsevol cas no previst en aquest Reglament serà resolt segons pertoca pel Jurat de sortida, el classificador o el Comité Català de Marxes.

El present Reglament ha estat aprovat pel Comité Català de Marxes i es tablert d'acord amb les normes vigents de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ - FEBRER 1980

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ

A.E. TALAIA
BIBLIOTECA
ARXIU

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

ORGANITZADA PER LA SECCIÓ DE MUNTANYA

PATROCINADA PER LA FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

comarca : alt penedès

9 març 1980

R E G L A M E N T

ORGANITZACIÓ

Patrocínada per la FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA,
l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA organitza la VII Marxa d'Orientació per
Descripció i XXII Marxa Social.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa tots els afiliats a Entitats federades que posseeixin la llicència federativa vigent, a partir dels 12 anys d'edat. Les inscripcions dels equips, constituïts per dues persones representant la mateixa Entitat, es podrà efectuar a l'A.E. Talaia, carrer del Comerç nº 4, del dia 18 de febrer al 8 de març, de les 20 a les 22 h.

Hi podran participar també els socis de l'Entitat que no hagin pres part a la Comissió Organitzadora.

El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips, tindrà lloc a l'A.E. Talaia, el dia 8 de març de 1980, a les 22 h., en presència dels delegats d'Entitats Excursionistes que vulguin assistir-hi.

SORTIDA

Es donarà a Sant Quintí de Mediona.

Es començarà a donar la sortida dels equips a les 8'30 h. Tot equip que es presenti en retard serà inclòs al grup d'equips que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que li correspongui. Un cop formalitzada la inscripció, només podrà canviar-se un component de l'equip abans de la seva sortida i previa comunicació a l'Organització i acceptació per part d'aquesta.

Cada Entitat participant anomenarà un delegat, el qual serà l'única persona facultada per tractar amb l'Organització.

DOCUMENTACIÓ

El dia 8 de març, a les 22 h., es lliurarà als delegats de cada Entitat, la documentació i els distintius d'identificació corresponents a llurs equips. També es pot recollir a la sortida.

La documentació consistirà:

- 1) En les fulles descriptives per anar de la sortida al primer Control. En aquest control es donaran les fulles per anar al següent i així successivament.
- 2) Els fulls de ruta, per anotar el pas pels controls.
- 3) Els reglaments.

En les fulles descriptives ja ve indicat el temps de parada en els controls i les mitjanes a seguir en cada tram, així com també si hi ha aigua o no.

PARADES

Per al descans dels marxadors es concediran quatre parades obligatòries. Les quatre parades són a raó de:

- . una parada de 30 minuts.
- . tres parades de 15 minuts.

A tots els controls sense neutralització es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris.

En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular; si calia per la bona marxa de l'Organització, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'arribada hi haurà uns controls que estaran descrits en el full corresponent, i d'altres l'emplaçament dels quals no es donarà a conèixer fins que sigui acabada la prova.

Els controls donaran l'hora a minut vençut.

No s'anotarà l'hora a l'equip que no estigui complet.

Els controls es tancaran transcorreguts 30 minuts des de l'hora en que l'Organització ha calculat ha de passar-hi el darrer equip.

PENALITZACIONS

Cada minut d'avançament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'oficial, es penalitzarà de la forma següent:

Arribada i Controls de neutralització 1 punt.

Controls de Regularitat 1 punt.

Controls de Pas: 10 punts cada control omès.

PUNTUACIÓ

La puntuació de cada equip resultarà de la suma de les penalitzacions descrites a l'apartat anterior.

DESCALIFICACIONS

Serà motiu de descalificació:

1. Efectuar anotacions o esmenes al full de ruta, que desvirtuïn la seva finalitat.
2. Alterar la composició de l'equip durant la marxa.
3. No passar per tots els controls segons l'ordre establert per l'Organització.
4. Efectuar el recorregut de la Marxa, total o parcial, abans de la sortida oficial de l'equip.
5. L'equip que canviï de lloc o amagui les marques existents en el recorregut de la marxa.
6. No portar motxilla durant tot o part del recorregut.
7. Portar objectes sorollosos que puguin molestar els altres participants.
8. L'equip que desvirtui l'esperit de l'excursionisme, ja sigui per la seva vestimenta, de paraula o d'obra.
9. Endarrerir-se més de 30 minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIÓ

Hi haurà dues classificacions: una de general per equips, i un altre per entitats. Aquesta darrera només per les entitats forànies.

La classificació general s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, i de menor a major.

En cas d'empat, classificarà millor:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
2. L'equip que tingui més aproximacions d'un minut.
3. L'equip que, seguint el criteri exposat als dos apartats anteriors, tingui més diferències de 2, de 3, etc., minuts.

Per la classificació per entitats, es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres equips millor classificats. El criteri de classificació serà el mateix de la classificació general per equips.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

JURAT DE SORTIDA I D'ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat abans de sortir el primer equip participant, i al final de la prova. Estarà compost per:

Dos membres del Comité Català de Marxes.

Dos membres de l'Entitat Organitzadora.

Un representat de l'Entitat amb més equips inscrits.

Aquest jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o a l'arribada. I davant de la possibilitat de suspensar la prova, convocarà obligatòriament una reunió de delegats de les Entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'Entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el President i dos membres més del Comité Català de Marxes, tres membres de l'entitat organitzadora i el Delegat de cada una de les Entitats participants.

El Jurat classificador es reunirà el dia 27 de març al local de l'A.E. Talaia, a les 20 hores, per jutjar les reclamacions que s'hagin efectuat.

En cas d'empat en les votacions que puguin tenir lloc, el vot que haurà atorgat el President del Comité Català de Marxes, o representatns per ell anomenat, es considerarà determinant.

L'Entitat organitzadora trameterà a cada entitat participant, dintre dels set dies següents a la reunió del Jurat classificador, la puntuació provisional de llurs equips. Les reclamacions sobre aquesta puntuació provisional seran ateses fins el dia 19 d'abril.

HORARI OFICIAL

Serà fet públic un cop transcorreguts 10 minuts de l'arribada del darrer equip; un cop comunicat no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas pels controls.

RECLAMACIONS

A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions que estarà a disposició dels participants.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per la celebració de la prova, la qual no obstant, podrà ésser alterada per l'Organització i suspesa per acord dels delegats de les Entitats participants convocats per el Jurat de Sortida.

La "Mutualidad General Deportiva" cobreix als participants d'aquesta - Marxa, posseïdors de la llicència federativa vigent, dels riscos d'accident, de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives i en la quantia que assenyala l'article 42 de la dita "Mutualidad".

Qualsevol cas no previst en aquest Reglament serà resolt segons pertoca pel Jurat de sortida, el classificador o el Comité Català de Marxes.

El present Reglament ha estat aprovat pel Comité Català de Marxes i es tablert d'acord amb les normes vigents de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ - FEBRER 1980

VII Marxa d'Orientació per Descripció

XXII Marxa Social

Comarca: Alt Penedès
SANT QUINTI DE MEDIONA

9 de Març de 1980

Agrupació Excursionista Talaia

Vilanova i la Geltrú

SIGNES CONVENCIONALS

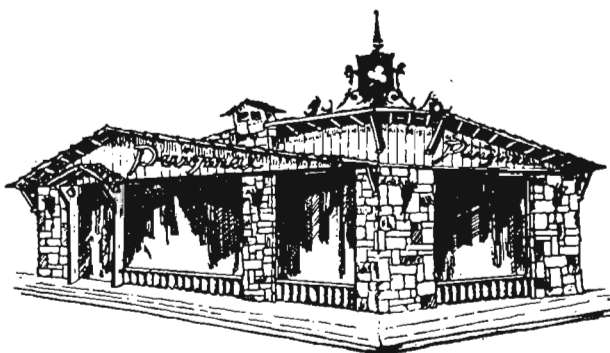
CAP DE TERME - MEDIONA	CARRETERA - —	FONT - +	PEDRERA - ⚒
CASERIU - PERERES	CAMI DE CARRO - - -	COVA - ⚓	TEMPLE - ⚔
MASIA - Can Curt	CORRIOL - - - -	CURIOSITAT NATURAL - •	

ESCALA

1/20.000

Distancia entre curves de nivell: 25 m

ESPORTS

P U I G M A L

**On trobareu un extens assortiment de materials
de muntanya de les marques més acreditades**

**EDELRID - INTERALP - MONCLER
VAL D'OR - SALEWA - HIMASPORT
CHARLET - SUPRANEIGE - SILVRETTA
SIMOND - CASSIN - LAPLAUD
STUBAI - BONATTI - NÓRDICA
ROSSIGNOL**

Nova secció per vestir esportivament

Floridablanca, 122 - Telèfon 224 08 20 - Barcelona-11

Dibuix: XAVIER VIRELLA Toponímia: JOAN VIRELLA

VII. MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

9 de març de 1980

Comarca: Alt Penedès

De la sortida al control C

Se surt de la plaça de l'església. Deixant aquesta darrera nostra, agafem un carreró estret, situat enfront d'un edifici gòtic. Al nostre davant hi ha una font. Passant-hi pel davant, girem a l'esquerra, per sota d'una arca da, i seguim per un carrer encimentat que davalla. Travessem una cruïlla de carrers i continuem en la mateixa direcció.

Al poc sortim a les afores del poble. A la dreta tenim horts, edificis i un canal de regadiu. Deixarem a la dreta un camí que va als cultius. Més en davant en deixem un altre, a l'esquerra, que es dirigeix a la part alta de la població. Continuem tenint a la dreta uns horts, mentre, anem deixant ja les darreres cases.

Troblem a la dreta un camí encimentat que baixa, creuant al mateix temps el canal de regadiu. Seguim aquest camí, tot deixant, a la dreta, un edifici de tipus industrial, la part superior del qual es veu modificada de fa poc. Creuem altra vegada un rec i, tot seguit, passem per un pont, sota del qual transcorre una riera.

Un cop passat el pont, el camí bifurca i gira. Agafarem el trencall de la dreta, el qual és pujador. Mica a mica el camí es fa més costerut i pedregós. A banda i banda anem deixant altres camins que menen als camps de cultiu.

Desemboquem a un camí de carro, planer. L'agafarem en direcció a la dreta. Anem vorejant camps de cultiu i plantacions d'oliveres.

Ara el camí carreter es bifurca i nostraltres seguim per la branca dreta. Més endavant torna a bifurcar-se i elegirem novament la branca dreta, la qual s'allunya del barranc que anteriorment anàvem vorejant.

Trobarem una bifurcació a la dreta, la qual es dirigeix cap a un bosc. La deixarem per continuar en la mateixa direcció que veníem. A l'esquerra tenim una novella plantació de vinya. Al seu final hi ha un cobert amb teulada d'uralita. Ara, el barranc, del qual ens havíem allunyat se'ns apropa al camí, que anem seguint.

El sender, després de girar lleugerament, es fa una mica pujador. Més endavant travessa un camp d'oliveres. Al poc passem per davant d'un petit canyissar. Continuem tenint oliveres a banda i banda. De tant en tant, trobem algun trencall que porta als cultius, però en prescindirem. Veurem a l'esquerra un petit safareig i una cahana de pedra.

El camí, esdevingut herbós, segueix planejant. Entrem ara a un sector de bosc cremat. Queden a la nostra esquerra els ennegrits troncs d'una pineda. Més al fons, veiem també el barranc, que ha anat cobrant aspectes feréstecs.

Després d'una suau pujada el camí torna a planejar. Passa per entremig de camps d'oliveres llastimosament rostides pel foc.

A continuació abandonem el camí de carro que veníem seguint i agafem un corriol que surt a la nostra esquerra, el qual davalla, tot internant-se dins un bosc calcinat, directament fins a fer cap a un aiguabarreig de barrancs. Creuem una d'aquestes branques i, tot descrivint un ampli revolt pujador, seguim per sobre de la seva riba dreta.

Travessarem un sector d'arbres cremats i caiguts. Ens trobem ara al damunt de l'aiguabarreig de rieres i seguim pujant per sobre la riba del barranc principal, que queda a l'esquerra. Deixant darrera nostra el sector de bosc cremat, seguirem per entre pins i garriga.

El camí, planer, es bifurca. Agafem la branca de la dreta, que ascendeix lleugerament. Poc després es va fent pujadora i pedregosa, esdevenint més endavant una mica confusa, per la qual cosa cal parar esment en els senyals de l'organització. Passem per sobre uns marges.

Ens sortirà, per la dreta, un camí que davalla. El seguirem, en sentit descendent. Ens trobem ara en el coll d'un meandre que descriu la riera. Hi passem pel mig i, després de travessar una zona de coscons, ens decanem cap a un corriol confús, que baixa i es dirigeix al llit del barranc. Continua havent-hi senyals de pintura.

El senderó va baixant tot fent alguna giragonsa. Arribats al llit del barranc el travessem i passem a la riba oposada. Després d'una curta pujada, el camí planeja per entre bosc i garriga, continuant, com abans, un xic confús. Hi ha marques.

Ens atansem una vegada més al llit de la riera, al qual hi fem cap enfront mateix d'un desmantellat forn de calç. Seguim uns cinc metres caminant pel llit de la riera i passem a la riba contrària per un corriol ascendent. Trobem novament un sector de bosc cremat, a la dreta.

El senderó, tot seguit, ens mena altra cop al llit de la riera. La creuem en diagonal, i ascendim a la riba oposada. Es van trobant antics marges enderrocats d'abandonats cultius. Passem a frec d'una cabana de pedra, ensostrada, la qual deixarem a la nostra dreta.

Al poc davallem novament al llit de la riera, deixant el marge a l'esquerra. La travessem també i passem a l'altra riba, tallant així un dels seus nombrosos revolts. Per uns moments aquesta ens queda a l'esquerra, allunyant-se, però molt aviat l'itinerari ens obligarà a creuar-la, per continuar per un corriollet que s'enfila dret davant nostre, a l'altra riba, quedant d'aquesta manera la riera a la dreta.

Moments després creuarem altre cop la riera, aquesta vegada en diagonal, per endinsar-nos en un bosquet, per un corriol, degudament senyalitzat, a la dreta, que puja una mica.

Fem cap novament al llit de la riera. Anirem seguint uns pocs metres per aquesta, fins a remuntar el voral de l'esquerra. Trobarem una altra cabana a l'esquerra.

El bosc s'aclareix per uns moments i, després de fer un ampli revolt, enllacem amb una pista forestal, la qual seguim en sentit suaument descendent.

Seguirem una bona estona aquesta pista forestal, que, igualment com el corriol anterior, entrecreu més d'una vegada la riera, fins arribar a les immediacions d'una semienrunada masia, enfront de la qual hi ha una alterosa i pedregosa cinglera. Deixarem aquesta masia a la dreta i anirem seguint per un camí de carro. Quan arribem a una bifurcació, agafarem la branca esquerra.

Deixem a l'esquerra la cinglera i al poc veiem a la dreta un canyissar i un camí que porta a cultius. Prop veiem també una antiga sènia rotativa. El camí remunta i es van veient àmplies zones cultivades.

Arribem a una cruïlla de camins, al centre de la qual senyoreja un magnífic pi pinyoner. Agafem la branca esquerra, pedregosa i pujadora. Al poc temps la deixarem per continuar per un senderó que trobem a la dreta, el qual va vorejant uns conreus.

Enfront veurem aviat una gran masia. Ens hi dirigirem directament, passant per entre les seves dependències, al costat de les quals està situat el control C.

.....

De la Sortida al Control A : 4,824 Km/h.

Del Control A al Control B : 3,306 Km/h.

Del Control B al Control C : 4,668 Km/h.

Descans: 30 minuts. Hi ha aigua.

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

9 de març de 1980

Comarca: Alt Penedès

Del Control C al Control E

Sortim del control C deixant a la nostra esquerra un carro abandonat cobert de verdissa. Seguim per un camí carreter que es dirigeix cap a la muntanya. A l'esquerra tenim bosc. A la dreta, camps de conreu. Per sobre d'ells, si el dia és clar, es divisa la silueta del Montserrat. Enfront nostre, una pedrera abandonada. Més a la dreta, uns espadats calcaris, damunt dels quals veiem una masia.

Quan el camí de carro inicia un retomb per internar-se dins una vinya, el deixarem per continuar, a la dreta, per un corriol herbós. Continuem tenint a la dreta els camps conreuats. El corriol es confon gairebé, per uns moments amb els cultius, fins arribar prop d'un petit canyissar, on torna a definir-se.

Al poc el senderó es bifurca. Agafem la branca de la dreta. Torna a bifurcar-se. La branca de l'esquerra és més aviat un rasot, al costat del qual hi ha un camí que el voreja. Deixarem doncs aquests dos trencalls per agafar un tercer corriol. Anirem així planejant, tot prescindint de corriols subsidia-
ris a una i altra banda del camí que menen a cultius.

Seguint aquest fressat corriol anem a fer cap a una pista forestal que seguirem per la dreta, davallant molt lleugerament. La pista descriu un revolt en creuar una riereta i, després, s'interna directament dins l'abrupta barrancada que anàvem veient des de la sortida. Sobre uns penyals de la nostra dreta es veuen algunes cavitats.

En trobar una cruïlla de camins, seguirem la branca del mig, la qual travessa el llit del barranc. Al cap de poc temps tornarem a creuar-lo i continuarem pujant, ara molt més sobtadament. Deixarem a la dreta un abandonat camí carreter i seguirem per la mateixa pista, sempre amunt.

Passada una forta pujada, arribem a un repetjó, un xic planer. A uns 25 metres aproximadament d'aquest, ens surt a la nostra esquerra, una mica confús, (tenint com únic punt de referència uns 5 metres més enllà, dos pins, un d'ells amb el tronc cobert d'heura), un corriol herbós, trencat per l'obertura de la pista forestal. Seguirem el dit corriol, parant esment en els senyals de pintura de l'organització.

El senderó va pujant per entremig d'antics i destrossats marges fins a fer cap a una pista forestal abandonada, la qual seguirem uns pocs metres a la dreta. La deixarem tot seguit per continuar l'itinerari per un corriol molt costerut, que trobem a l'esquerra, al costat d'un arbre tallat. Anirem trobant senyals de pintura, sempre pujant.

Arribem finalment a una convulsionada zona geològica on, entre grossos blocs caiguts de la cinglera, s'aixeca l'esbelta i gallarda figura d'una agulla ròquera.

.....
Segueix ara un sector neutralitzat i senyalitzat.

Des de l'agulla travessem un sector de grossos blocs i ens dirigim cap a una esberla de la cinglera, en la qual ens introduïm i anem ascendint.

L'esberla està falcada per dos grossos rocs, els quals eviten que aquella torni a tancar-se.

Un cop dalt, hi ha una zona de descans per a aquells que desitgin contemplar el paratge. El lloc on finalitza el tram neutralitzat està degudament senyalitzat.

Acabat aquest tram neutralitzat, seguim per un corriol que transcorre per entre verdisses. Hi ha senyals. Anem a sortir a un fressat camí de bast que agafem per la dreta.

El camí, que haurem seguit una estona, en arribar a un petit fondal, esde vé malmès, i nosaltres continuarem per una branca nova que passa per sobre, a la seva esquerra. El camí vell, que corre paral·lel al nostre, està ple de branques de pins. No farem cas d'altres corriols, no tan fressats, que trobem a dreta i esquerra del nostre.

Arribem a una diminuta clariana on es troben un reguitzer de camins. En el sentit que hi arribem, agafem la branca de l'esquerra, que és reguerot d'ai gües. Sortim de nou a una clariana, que hi ha a la dreta, on hi ha una trifurcació de camins de carro. Agafarem la branca del mig que és un xic difusa i semicoberta d'herba. El camí de carro desemboca a un antic conreu, er motat. El voregerem per l'esquerra.

Prop d'un pal d'electricitat, pugem cap a un maltractat camí de carro, dei xant, al poc temps, una bassa d'aigua a la dreta.

Desemboquem després en un camí planer per automòbils, que seguirem a la dreta, i que porta a una gran masia, la qual veiem ben prop. Poc abans d'a rribar-hi, i després de descriure un revolt, trobem al costat del marge de l'esquerra unes escales. Hi pugem, deixant darrera nostra un gran dipòsit.

Passem tot seguit per entre una font i un altre dipòsit, rectangular, dirigint-nos vers una robusta alzina, sota de la qual hi ha instal·lat el control E.

.....
Del Control C al Control D : 3,576 Km/h.

Descans: 15 minuts.

Del Control D al Control E : 3,888 Km/h.

Descans: 15 minuts.

Hi ha aigua.

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

9 de març de 1980

Comarca: Alt Penedès

Del Control E al control G

Sortim del control E dirigint-nos per un camí d'herbei cap a la masia. En arribar-hi travessem una era encimentada, deixant a la dreta els coberts adossats a la casa, i tot seguit, baixem per un corriol format, durant un curt espai, d'esglaons de pedra. Enllacem amb un camí de carro, el qual esdevé al poc temps corriol herbós, i travessa una antiga feixa de conreu.

Aquesta drecera, després de planejar, ascendeix suaument en direcció a una font arranjada com la que hem deixat fa pocs moments. La deixarem a la dreta, per agafar un corriol que va pujant entremig de bosc. El camí discorre per entre boixos i fa cap a un ampli camí per a automòbils, el qual seguim a la dreta. Ben aviat aquest es bifurca i nosaltres agafarem la branca esquerra, més pedregosa.

L'ampli camí arriba a una cruïlla. Seguirem per la branca més ampla, en la mateixa direcció que veníem.

El camí de carro puja fins al fil de la carena, anant a parar al costat d'una línia telefònica. Aquí el camí tornarà a bifurcar-se, havent d'agafar la branca de la dreta.

Seguim per la carena de la serra, entreveient, a la nostra esquerra, una àmplia vall curulla de cultius. El camí planeja i després baixa, discretament, arribant a una petita plaça. Agafarem un corriol a la dreta, el qual davalla, en sentit contrari del que veníem.

Arribem a una pista forestal i la seguim en sentit descendent, a l'esquerra. Baixa fortament i enllaça a una altra més planera, la qual seguirem per la dreta.

A una trentena escassa de metres trobem un corriol a l'esquerra. El seguim. És baixador. En veure un rocalls on hi ha una obertura, que és el sostre d'una cova, hi anem per la dreta. Baixarem cap a la boca principal de dita cavitat, dins de la qual ens introduïrem, sortint-ne per un altre forat del sostre, convenientment senyalitzat. (Compte a donar-se un cop al cap).

Continuarem l'itinerari per un corriol pujador i pedregós, més semblant a un rasot d'aigües, el qual no deixarem fins arribar a una pista. L'agafem en direcció a la dreta i la seguim una bona estona, tot planejant i davallant suaument a estones, mentre descriu alguns revolts. Més endavant creuem una fondalada. A l'esquerra ens queda un canyissar.

Després d'haver travessat uns conreus la pista torna a pujar. A dreta i esquerra se'ns ajunten altres camins. Anirem seguint pel més fressat. Enfront nostre veiem la mola cònica d'una muntanya coberta de pins. A la dreta deixem una vinya abandonada. Continuem ascendint.

S'arriba a un sector de pis rocós, travessat per un rasot d'aigües pluvials, el qual anirem seguint passant en primer moment per damunt d'unes lloses de pedra, en direcció a l'esquerra. Trobem un amuntegament de pedres a la dreta. Continuem pel costat d'un camp i seguim el rasot, que s'eixampla. Després continuem per corriol herbós, ascendent.

A la nostra dreta veiem la cinglera per damunt de la qual transcorria l'itinerari una estona abans. Més a la llunyania es pot divisar també la masia pel costat de la qual hem passat.

El camí ens mena així a una masia abandonada on hi ha el control G.

Del Control E al control F : 3,870 Km/h.

Del Control F al control G : 3,990 Km/h. - Descans: 15 minuts.

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓXXII MARXA SOCIAL

9 de març de 1980

Comarca: Alt Penedès

Del Control G a l'Arribada

Deixem la masia a la dreta i agafem un corriol pujador i herbós que es bifurca als pocs metres. Agafarem el trencall de la dreta, també pujador. És ample i després planeja, travessant un sector fangós, en el qual és curiós d'observar les petjades que hi deixen els porcs senglars, així com també en els pins que el voregen, enfangats per aquests animals.

El camí, ara de carro, torna a pujar després, amb bastant de força. Després es transforma en corriol, tot fent cap a una petita clariana, on els camins dibuixen un triangle, al centre del qual hi ha un pi. Aquí haurem d'agafar un camí carener, a la dreta. En seguir-lo, podrem trobar algun pi amb el tronc abatut pel vent, interceptant el pas.

Continuem entre pins i coscons. El sender fa un revolt i es deixa a la dreta un pi amb la soca serrada.

Tot continuant per la carena tenim altre vegada, a l'esquerra, l'àmplia i ben cultivada vall que hem pogut veure abans, amb algun agrupament de cases. Enfront tornem a veure la coneguda silueta del Montserrat.

El bosc s'ha anat aclarint i anem ara per una zona de garriga. Immediatament, però, ens ve davant nostre un petit bosquet amb pins de troncs marcadament llargaruts i rectilinis. Més endavant es veu un sector de bosc cremat. Tot just deixat el petit bosc de pins d'allargassat tronc, el camí es bifurca. Agafarem la branca dreta. Aquesta és una mica esborradissa. En alguns llocs de possible confusió hi trobarem senyals.

El corriol va decantant de mica en mica cap a un vessant de la muntanya i davalla. Veiem tot seguit, davant nostre, una petita cinglera de penyes roqueres. Sota mateix de les penyes esmentades, trobem un confús camí de carro que seguirem per l'esquerra, en sentit descendent, en direcció completament oposada a la que veníem seguint. Al cap de pocs moments es transforma altre cop en corriol. Poc més enllà, aquest descriu un accentuat viratge, deixant al mateix temps un altre senderó a l'esquerra.

Més endavant, un nou viratge canvia el sentit d'orientació del camí descendent. Després d'efectuar alguns revolts, el camí va a desembocar a un ample camí de carro, que seguirem en direcció a l'esquerra, fent cap a una clariana per a llenyataires, on tornarem a virar. El camí és ara herbós, i segueix fent alguna ziga-zaga, mentredavalla. Més avall, a l'esquerra, veiem un agrupament de penyots en precari equilibri. Anem a desembocar a una ampla pista forestal, la qual seguirem per l'esquerra, en sentit descendent.

Entrem novament en una zona de bosc cremat. Al fons, enfront nostre, veiem la població des d'on hem iniciat la cursa. Per la dreta se'ns ajunta un camí de carro. A l'esquerra tenim una gran zona de penyes nues.

Al poc la pista planeja i travessa un petit fondal en el qual veiem una cabana de pedra rogenca, a l'esquerra.

Creuem la capçalera de dues fondalades. Sota nostra es veuen antics marges. Just passada la segona fondalada, trobem a la dreta un camí-rasot, que davalla entre arbres cremats. El seguirem, abandonant d'aquesta manera la pista forestal, i seguint pel costat del fondal.

Deixem un corriol que travessa el camí-rasot i continuem per aquest. Més en davant, el rasot es transforma en un erosionat camí de carro. Hi ha una cabana a la dreta. Continuarem davallant, vorejats de marges durant una breu estona.

El camí descriu un revolt en el lloc on se'ns ajunta, per l'esquerra, un altre camí d'aigües pluvials. Al poc trobarem una trifurcació de camins, agafant nosaltres la branca del mig, que és igualment baixadora, ara molt més sobtadament.

Altres camins, que també davallen, se'ns ajunten a dreta i a esquerra. Deixarem, a l'esquerra, uns camps de fruiters, on es veu l'inici d'un camí, i continuarem pel camí de carro, ara ja més planer. A la dreta, més tard, deixarem un camí al costat d'una zona de tala de bosc cremat.

El camí de carro descriu un gran revolt i nosaltres el deixarem per continuar la marxa per un corriol molt marcat, a l'esquerra, que transcorre per entre el bosc cremat.

Fem cap a un collet on hi ha una cruïlla de camins i seguim la branca del mig, en la mateixa direcció que portàvem. Seguim ara un camí de carro que de moment planeja i al poc deixarem, a l'esquerra, un corriol. Passem tot seguit per una zona de troncs talats. Aquest camí degué actuar segurament de para-focs en el seu moment, perquè a la dreta continuem veient troncs cremats, mentre que a l'esquerra els pins són encara sans. Al poc el bosc és ja verd a banda i banda.

Travessem més endavant una nova zona de bosc cremat, on es troba una cabana de pedra. El camí es bifurca i seguim la branca esquerra. També a aquesta mà veiem una altra cabana de pedra.

Es bifurca novament el camí i continuem en la mateixa direcció, o sigui, per l'esquerra. El camí ha esdevingut ara corriol. Poc més enllà, deixem un parell de camins a la dreta. Seguim sempre pel corriol més fressat, deixant-ne a dreta i a esquerra altres menys definits.

Una vegada més el camí que seguim es torna escórrer d'aigües pluvials. Més avall, trobem un corriol que el travessa, formant així una cruïlla de camins. Agafem la branca del mig, que és, a més de la més descendent, la que va seguint la carena de la serra, i continua essent reguerot. Observarem que a mesura que anem baixant, anem trobant altres senderons que acaben ajuntant-se al nostre itinerari.

El corriol que seguim va a enllaçar a un erosionat camí de carro que agafem per la dreta. Descendim lleugerament. A la nostra dreta contemplem una zona de penyes visiblement erosionades, les quals ocasionen un pis sorrenc.

Passem pel damunt de les restes d'una canonada enquitranada, mig soterrada. A l'esquerra tenim una gran roca. Arribats que som a aquest punt, deixarem el camí que seguïem i girarem a l'esquerra, donant el tomb a la roca esmentada, passant justament per sota d'ella, la qual forma un bec que sobresurt.

Seguim trepitjant pis sorrenc. Ens dirigim a un petit barranc festonejat de penyals amb curioses formes erosives. El travessem. El camí va ascendint no gaire fortament i, en trobar una bifurcació, agafem un corriol, a la dreta, que forma una doble entrada.

Ens trobem ara davant d'un sector rocós, on haurem d'anar baixant fent zig-zaga, en breu però forta desgrimpada, fins trobar un corriol que transcorre planejant per entre penyes i pins. A l'altra banda del barranc, a la dreta, es veu la fosca boca d'una cavitat. A l'esquerra veiem, en els penyals, curioses formacions elaborades per antigues deus d'aigua.

En trobar una bifurcació del corriol, abandonem ja aquest fantasiós paratge, agafant la branca de la dreta, descendent, la qual segueix per damunt d'uns marges. Al fons tenim cultius. Al poc deixem el senderó i continuem per un camí-rasot. Agafem després una branca lateral, que salva un marge i va dreta als cultius abans esmentats. El senderó, tot anant salvant marges, esdevé un xic confús. Cal parar esment als senyals de l'organització.

Ens atansem cada vegada més a uns camps fruiters, quedant-nos aquests, juntament amb un rec, a la dreta. Desemboquem a un corriol molt fressat i l'anem seguint en direcció a la dreta. Planeja. Al poc veiem a l'esquerra una antiga bassa que servia per retenció de l'aigua d'una indústria molinera. Travessem tot seguit un rec d'aigua, el qual ens queda immediatament a l'esquerra i hi marxem paral·lels fins a fer cap a una plana roquera, al costat de la riba d'una riereta que s'endinsa en una gorja de curioses formacions. Hem arribat al final de la cursa.

Del Control G al control H : 3,558 Km/h. - Del Control H al I : 3,852 Km/h.
Del Control I al control J : 3,912 Km/h. - Del J a l'Arribada : 3,042 Km/h.

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

VILANOVA I LA GELTRÚ

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

comarca : alt penedès

9 març 1980

RELAT COMPLEMENTARI

**Sant
Quintí
de
Mediona**

Sant Quintí de Mediona és una vila força important de la comarca de l'Alt Penedès. El municipi té una extensió de 13'89 km². i compta amb uns 1.500 habitants. L'agricultura és la principal ocupació, amb el cultiu de la vinya, arbres fruiters, hortalissa, farratges i cereals. En temps pretèrits comptava amb una important indústria molinera, d'elaboració de paper i de moltura de cereals. Posteriorment s'establiren a les riberes del Mediona algunes fàbriques tèxtils. Actualment hi ha encara una d'aquestes indústries, igualment com una fassina d'alcohol.

La població, situada a 325 metres d'altitud, queda emplaçada entre els turons del Pujol i del "Castell". En la part antiga de la vila hi ha alguns carrers amb cert desnivell, com el carrer del Salt, on podem contemplar antics casals d'arquitectura tradicional camperola, on alternen les sòlides parets de tàpia amb les dovellades portalades de "turo" (pedra travertínica). Són de destacar les vetustes arcades de cal Pubill Barber, cal Llarg i can Barga lló, que formen un conjunt típic i vistós, injustament ignorat per les riuades de turistes que contínuament acudeixen a Sant Quintí per visitar sola -ment les fonts de les Deus. Igualment pintoresc és el raval de la Bòria (bòria vol dir petita peça de terra, a la falda d'una muntanya, a poca distància d'una població), situat a redós i a migdia del turó del castell, que constitueix un nucli totalment separat de la resta de la població.

Les Deus són un dels brolladors més importants del Penedès, i surten al costat mateix de la riba dreta de la riera de Mediona, quasi a la partió de terme amb el municipi immediat, el de Mediona. Estan arranats per fer rajar vint-i-tres brocs d'aigua. Al costat hi ha una cova, l'única d'interès turístic en tota la comarca, amb gorgs i corrents d'aigua subterrània d'on sorgeix la font exterior. La riera, en aquest indret, salva un desnivell on les aigües passen engorjades per un esvoranc de formes capricioses esculpides per l'aigua, que hi ha cisellat pèlags i penyals cantelluts. Pels rodals es veuen algunes balmes formades per travertins, o sigui, per la tosca que aporten les aigües excessivament carregades de calç. En aquests indrets s'han recollit fragments de ceràmica ibèrica, fet que evidencia una antiga habitabilitat d'aquests soplugs. Una sitja escapçada que s'hi pot veure, podria correspondre a la mateixa cultura. Altres fenòmens espeleològics menys notables i poc estudiats d'aquells contorns són la cova del Toixó i les coves del Tupinet.

La riquesa hidrològica del terme és extraordinària. La riera de Mediona, la capçalera de la qual està en el terme de la Llacuna, és de curs intermitent fins a les immediacions del mas de Santa Anna, en el terme de Mediona, però a partir de les Deus ja és un corrent d'aigua regular i així continua, agafant el nom de Riudebitlles, fins a desguassar a l'Anoia. A més de les Deus hem anotat l'existència en el terme de les fonts de la Serra, de la Teula, de les Estoses, de can Torí, de la Mata, del Gat, del Xop, del Salt, del Costella, del Barber i de la Fresca. Així no és d'estranyar que en el curs de la darrera guerra civil, quan la fúria iconoclasta bandejà els noms de sants de les poblacions, a Sant Quintí li imposessin el nom d'Aigües Bones.

L'origen de la població està centrat en l'existència d'un antic monestir benedictí, depenent del del Ripoll. L'església és citada ja el 962, i el 1907 consta com a cel·la o casa monàstica entre les propietats de Ripoll. L'edifici sofrí diverses reestructuracions. Fou erigit a la categoria de priorat cap al segle XII. Fins el 1586 hi residí contínuament una minúscula comunitat de monjos. Encara avui dia en podem veure vestigis en l'edifici conegut per la Rectoria vella, lloc on hem iniciat la cursa excursionista. A l'entorn de l'església i cenobi s'havien de bastir les primeres cases del poble.

Dalt del turó, on radica el cementiri local, hi ha les restes del que se'n diu el Castell. Ens sembla més aviat que correspon a un edifici religiós i que possiblement en èpoques posteriors es transformà en reducte defensiu i

d'allotjament de tropa en el curs d'una de les malas trugues guerres civils que ens ha tocat patir. De totes maneres, l'actual terme de Sant Quintí formava part de la baronia de Medio na i per tant del domini de la casa ducal dels Cardona-Medinaceli, gent sempre ad- dicta als intents centralit- zadors.

Un no menys important factor d'establiment de la població havia de ser l'a- profitament de les aigües de l'immediata riera de Me- dina, com ja hem dit, per a utilitzar-ne la força motriu. A l'any 1399 consta que Isabel, vídua d'Arbert de Barberà, castellà de Mediona, posseïa el molí fariner de les Deus. A principi del segle actual hi havia encara els molins del Llarg, el Blanc, del Mig, de l'Oliver i del Fogars, con- vertits alguns d'ells en paperers, indústries tèxtils. D'altres són fatal- ment enrunats.

Actualment Sant Quintí gaudeix d'una merescuda fama de lloc tranquil i sanitós. A l'entorn de la vila i pels defores s'han edificat una munió de xalets i torretes d'estada temporal i que s'han convertit en residència fixa de molts jubilats. En la temporada estiuenca la població queda dobla- da amb escreix.

Sortint de la plaça de l'Església els marxadors es dirigien cap als de- fores de la població i s'encaminaven en direcció a migdia fins a fer cap al pont de Giberga, on passaven la riera de Mediona o de Riudebitlles, llor actualment poc grat de visitar. Es el punt on són abocades les escombra- ries. En aquest indret, a la riba dreta de la riera, hi havia els anomenats Forats de la Riera, curioses filades de petits nínxols com a colomars, ex- cavats en la roca travertínica i que foren estudiats cap a l'any 1917, sen- se treure'n conclusions definitives.

Seguírem per camins de carro, per entre conreus de secà, on alternaven vinyes i oliverars, fins prop d'un aiguabarreig de rieres seques i amb - l'arbreda cremada o rostida per un incendi de fa pocs anys. Allà hi con- flueixen els torrents de can Gallego i de la Cabanyeta. El corriol, en al- guns llocs, quedava desdibuixat tant per l'abandó del trànsit com pels - pins cremats que hi han caigut al damunt. El paratge és sec i solcat de tarteres de pedritxall. A més, la riera de can Gallego descriu en aquest indret un accentuat meandre, seguit d'altres sinuositats de menor grau que acaben de conferir a l'entorn un aire ferèstec. Els esquiroles hi viuen amb goig i tranquil·litat.

Els marxadors davallaven fins al llit de la riera i seguien un itinera- ri que anava sortejant els revolts de la riera. Tot seguint-lo podien con- templar les restes d'un forn de calç i algunes cabanes de pedra seca, ves- tigis d'antigues activitats camperoles dels temps en què l'elaboració de calç, llenya, fogots, carbó vegetal o recol·lecció d'escorça i resina e- ren tasques habituals en aquestes contrades.

Quinze anys enrera encara havíem vist discórrer un migrat i discontinu escórrer d'aigua per aquesta riereta. Sembla que l'incendi que sofrí aquest sector ha alterat el sistema hidrològic. Quan finalment es deixa el corriol i se segueix per pista forestal, es retroba un míser doll d'aigua.

Al poc passàrem per les immediacions de la quasi enrunada masia de can Gallego, enfront de la qual s'aixeca l'acinglerada paret del Puig Pedrós, amb la base curulla de pedritxall per a fer honor al seu nom. Continuant per la pista forestal anàvem en direcció a un enorme pi pinyoner immediat a la font dels Horts, brollador que no quedava visible al marxador. Deixàvem la pista i, tot contornejant uns conreus, ens dirigíem al caseriu de Pereres.

Pereres és un agrupament o barri de masies en el qual queden incloses algunes disseminades pels entorns. Pertany al municipi de Mediona. Queda separat del nucli capítular per la serra del Bolet. Té bon enllaç amb la carretera de Font-rubí a Guardiola. En el nucli principal hi viuen dues famílies, que es dediquen al conreu de les terres immediates i a la cria del bestiar oví.

Antigament Pereres tenia la categoria de Quadra, i se'n té constància l'any 1338 en què n'era senyor en Ramon de Barberà. Els Barberà, com ja hem dit, eren castlans de Mediona i posseïen ensems la Quadra d'Agulladols i el molí de les Deus. En temps recents havia persistit a Pereres un edifici defensiu, torre o casa forta, que fou enderrocat, del qual amb prou feines s'endevinen els fonaments.

En un collet immediat hi ha una capelleta dedicada a sant Salvador i de la qual es té esment des de l'any 1596. Possiblement en substituí una d'anterior dedicada a santa Magdalena, datada al segle XIV. Un xic més lluny, quasi al tocar la carretera de Font-rubí, dalt de l'anomenat Pujol Gran, han estat recollits nombrosos fragments de ceràmica ibèrica prop d'una derruïda construcció de pedra seca de diàmetre poc freqüent en aquesta comarca, fets que podrien indicar l'existència d'un establiment tribal en aquell cim.

Sortint de Pereres seguïem un camí que aparentment porta a una pedrera immediata, però el deixàvem per continuar per un corriol fins a l'entrada del congost de Valldellós, caminant per una pista forestal. A la nostra dreta s'aixecaven els espadats de Clivelles, que forma un conjunt de penyalets, forats i claps de vegetació afllada en terrasses penjades. La pista

iniciava una forta pujada i al poc la deixàrem per seguir un corriol esborradís on es feien imprescindibles les marques de pintura.

Feïem cap al turmentat paratge de Pereres o de Valldellós, on, entre uns blocs bigarrats despresos en formar-se una falla geològica, es dreça l'erecte monòlit d'uns divuit metres d'altura. Altres penyes, com la Roca del Gat, donen un caràcter fantasiós a aquesta esberla tectònica. Per desdosa dels grossos blocs hi discorren laberíntiques galeries subterrànies i entre les penyes es veuen petits abrics naturals que serviren de refugi tant als primitius penedesencs com als pastors, llenyataires i carboners que en èpoques relativament recents tenien en aquells indrets llur camp d'operació. Dins d'algunes cavitats i abrics s'han trobat mostres de terrissa que abracen una extensa cronologia, des de l'edat del ferro fins al Paleocristià, cosa

que fa suposar la pretèrita existència d'un poblat troglodita que persistí al llarg dels segles. Algun dels abrics tenen un pedrís de rocs ben disposats arrengleradament davant la boca, com per a impedir l'entrada de brossa i pedritxall a l'interior. De les estades més recents se'n feren testimoni les troballes de ceràmica catalana i una pesseta de plata.

En el curs dels treballs de preparació de la cursa foren recollits nombrosos esclats de sílex semielaborat, en una extensa zona que abraça des de les immediacions de can Gallego fins prop de l'Agulla, i que sembla que són peces de rebuig d'un taller lític situat per aquells rodals.

Per una esberla oberta en la cinglera, anomenada el Pas de la Guineu, i que queda falcada per dos robusts rocs allà encaixats, ascendirem fins a la part superior de l'espadat, des d'on és possible contemplar un panorama complet de l'accident geològic i també del penya-segat de la riba oposada de la vall, sobre la qual es veu la masia de Clivelleres.

Caminant per un esborradís corriol que transcorria entre cosconars anàrem a parar a un fressat camí de bast que antigament havia estat de carro, el qual ens han dit que havia estat molt important, ja que constava en els antics mapes militars com a ruta auxiliar per al pas de la tropa. La veritat és que al cap de poc de transitar-hi es perdia i, seguint per altres corriols, feiem cap al camí-pista que porta al Bolet, constatant-hi la presència de nombrosos gevolers. Prop ja de la masia ens adreçarem al peu d'una formosa alzina on férem un breu repòs.

El mas Bolet és una de les finques més antigues del Penedès, encara que successives reformes i transformacions li han llevat vestigis visibles del passat. Se sap que hi havia en aquell indret un edifici fortificat, possiblement en el turó on es redossa la masia, ja que el 1338 era senyor del castell de Bolet i lloc de Pereres el ja esmentat Ramon de Barberà. En altres documents posteriors ja no es parla més d'un castell i es denomina únicament quadra de Bolet.

Es penós veure aquesta bella masia voltada de terres ermes a pesar de l'abundància d'aigua que hi veiérem que omplia grans basses i que rajava de les fonts. Ens hem aturat prop de la font de Montserrat i al poc de reprendre la cursa passàvem a les envistes de la de Sant Joan, ambdues arran jades amb taules i bancs per a seure.

Ascendirem fins al llog de la serra que en els mapes és indicada amb el nom de muntanya de Marquès, i des d'on podíem contemplar la conreuada vall de Mediona, antigament dita de Sant Joan de Conilles.

Baixàrem d'aqueixa serra i férem una marrada per visitar l'entrada de la cova de Bolet, important cavitat que popularment és designada amb la forma pluralitzada de "coves", a causa de les diverses entrades que té, a la qual la fantasia de la gent atribueix una extraordinària longitud. Hom afirma que encara no s'ha trobat el final. En el seu dia, membres del S.I.R.E., de la Unió Excursionista de Catalunya, en feren la topografia, en la qual queda constància d'uns vuitanta metres de llargada i

una branca lateral de cinquanta més. En les parts immediates de l'entrada s'han portat a cap algunes campanyes d'excavació. Se n'han extret materials

de terrissa, sílex i os que s'han classificat com a pertanyents des de la cultura de les coves fins a l'època protohistòrica.

Altres coves, també de certa importància, existeixen per aquests rodals. A més de les de Pereres o Valldellós citarem la de l'Omella, la Gran de Santa Anna i les Petites o coves de Penyes Roges. Aquestes darreres, al faldar meridional del Puig Clivelleres.

Seguint una bona estona per una pista forestal, després d'un camí-rasot, anàrem fins a la masia de Clivelleres, des de la qual es pot contemplar una extensa panoràmica del Penedès i de molts dels llocs per on passàrem anteriorment, ara per sota nostre. Enfront, a l'altra part de la Valldellós, i per sobre la cinglera de l'Agulla, es veia la casa de Bolet Nou o Casa Nova de Bolet. Prop d'ella, i amb la boca encarada a migdia, hi ha la cova de l'Omella, formada per una gran sala quasi circular i prou gran per a en cabir-hi un bon ramat de cabres.

Sortint del mas Clivelleres seguïem un antic camí de carro. Possiblement haurem pogut contemplar-hi, marcades en el fang, les peculiars ungla des dels porcs senglars, així com els refregats troncs de pi on ells acostumen arrambar-hi la corpulentia i peluda mola per tal d'eliminar els paràsits. El camí, convertit en corriol, anava ascendint fins a abastar el pla ner cimall. Hom ens ha indicat l'existència en aquests rodals d'un avenc de gran profunditat, la boca del qual és obstruïda actualment. Es possible, ja que el terreny calcari de l'entorn és adequat per a aquest tipus de fenòmens espeleològics. El fet també d'haver-hi algunes clivelles geològiques podria haver donat origen al nom de Clivelleres.

Des del cim tornàvem a veure la vall de Mediona, ara en el sector immediat al caseriu de Ginolès. El camí transcorria entre cosconars i boixedes. La fita del vèrtex geodèsic, en el lloc on la muntanya arriba als 745 metres d'altura, quedava amagada als marxadors. Sobta la presència d'algun bosquet de pins, de rectilini i allargassat tronc, amb una copa desproporcionadament petita.

Seguia després una zona calcinada per un incendi que assolà aquesta muntanya a les darreries de setembre del 1978 i que durà bastants dies. Ens dirigíem cap a la vessant meridional de la muntanya i per un corriol d'innúmers ziga-zagues que passava per sota les penyes de la Genera, anàrem perdent altura fins a empalmar amb una pista forestal.

Continuàrem per aquesta nova via fins al lloc on travessava la capçalera del fondal de la Cabanyeta, indret també calcinat per l'incendi. Agafàvem un camí-rasot que anava davallant entre troncs i mates carbonitzades, fins a transformar-se en camí carreter a les rodalies de cal Curt, masia enrunada que quedava fora de la nostra vista.

La ruta seguia per entre bosc cremat i sectors salvats de l'incendi. Deixant els camins carreters, continuàrem per un corriol que davallava fortament i que les aigües pluvials han convertit en rasot erosionat, fins a desembocar a un camí més planer que ens menava a un paratge de penyals travertínics de formes capricioses. El pis era sorrenc i pels rodals es veia alguna coveta.

Travessàrem el llit d'una riera seca que divideix aquest sector de penyals i seguïrem per la riba esquerra on el roquissar queda més enlairat. Algunes penyes formen abrics i refugis precaris. Ací recollírem, durant les etapes de preparació, algunes fulles i raspadors de sílex curament treballats i altres peces de rebuig, signe evident de la pretèrita existència d'un taller lític on es treballaven aquests materials la matèria prima dels quals, el sílex, té afloraments naturals en aquesta zona.

Els marxadors havien d'efectuar una breu grimpada en un punt on el corriol quedava sobtadament interromput per penyals de forta inclinació. Se

Sant Quintí
de
Mediona

Penyal
de les
Deus

guírem a continuació a peu pla, tenint a la nostra dreta la barrancada del torrent de la Rompuda o també de la cova del Toixó, l'entrada de la qual véiem per sota nostre, tocant quasi al llit de la torrentera. Teníem el poble de Sant Quintí ben a prop.

El paisatge se suavitzava i travessàrem antics conreus. Per sota nostre es veien canyissars. A l'altra part del torrent es veia can Llopart, amb les velles parets cobertes d'heura. Hom ha preferit construir una casa nova al seu redós abans de reconstruir la vella.

Travessàrem un dels diversos recs de regadiu que faciliten l'establiment de nombroses i ufanes peces d'hortalissa. Els seus propietaris es queixen, amb raó, de la depredació de què són objecte per part de més de quatre desaprensius, els quals, amb el pretext de visitar les Deus, els sostreuen els fruits de llurs suors.

Es passava a frec de les malparades parets de retenció d'aigua d'una gran bassa d'alimentació d'un molí, ja fa anys desaparegut, i es feia cap a la part superior del congost de les Deus, on finia la cursa. En aquest indret, la riera de Mediona acostuma a portar un minso doll d'aigua que es despenja pel fantàstic roquissar travertínic. Aquest corrent procedent del pèlag de Santa Anna, com ja hem dit, és retingut per algunes rescloses i conduït per canalitzacions adients cap al poble i hortes de Sant Quintí. Únicament quan les pluges han estat freqüents, el congost de les Deus queda abellit pels saltants d'aigua.

J.V.B.

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA:

- . Excursió a Sant Pere de Riudevitlles, Sant Quintí de Mediona y Mediona, Heribert Barallat, Memòries de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, Volum VIII, 1884.
- . Lo Priorat, l'església y l'hospital de Sant Quintí de Mediona, Mn. Josep Mas, Pbre. Notes històriques del Bisbat de Barcelona, Volum II, 1907
- . Santa Maria del Castell de Mediona. L' Església Parroquial y ses Capelles Eremitanes. Mn. Josep Mas, Pbre. Notes històriques del Bisbat de Barcelona, Volum II, 1907.
- . Mediona. Arxiu Parroquial. Notes tretes dels documents del mateix per Mn. Josep Mas, Pbre. Rector de la Torra de Claramunt, 1898.
- . Paleontologia de la comarca de Capellades. Els Forats de la Riera, Amador Romaní i Guerra, Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya nº 271, agost 1917, pgs. 202 i 203.
- . La colección prehistórica del Museo de Vilafranca del Panadés, A. Ferrer i P. Giró, Ampurias, vol. V, pg. 205.
- . Nuevos hallazgos arqueológicos en el Panadés. (Pereras-Cuevas de Bolet), P. Giró i Romeu, Ampurias, vol. IX-X, 1947-48, pg. 253.
- . Les valls del Gaià, del Foix i de Miralles, J. Iglésies i J. Santasusagna, Reus, 1934.
- . Nomenclàtor de pobles i poblats de Catalunya, Ed. Aedos, 1964.
- . Els castells catalans, Volum III, pgs. 662, 754 i 762. Ed. R. Dalmau, 1971.
- . La cova del Bolet, A. Lagar, J. Sabater i J. Torrella, Senderos U.E.C., nº 174, pg. 17, juny 1973.
- . Redescobriments d'un paratge al Penedès, J. Virella i Bloda, Vertex nº 52, pg. 136, juliol-agost, 1976.
- . Gran Enciclopèdia Catalana. Mediona, per Joan Reblaguio. Vol. 9, pag. 761 Sant Quintí de Mediona, per Teresa Lloret i Monestir de Sant Quintí, per A.P.I. Vol. 13, pag. 304.
- . Itineraris gràfics d'Excursions, Vol. I, De Sant Quintí a Sant Martí Sarroca, Ed. C.E. "Rafel de Casanova", Barcelona, 1928.
- . Sotaterra. Les Coves de Bolet, per Mn. Marià Faura, Ed. Club Muntanyenc de Barcelona, 1909.
- . Mediona. Apuntes para una historia. P. Andrés de Palma de Mallorca, Barcelona, 1946.
- . Itineraris excursionistas de Cataluña, Serie I nº 4, De la Pobla de Claramunt a San Quintí de Mediona, J. Canudas.

CARTOGRAFIA:

- . Mapes planimètrics dels termes de Mediona, Sant Quintí de Mediona i Font-rubí. Escala 1 : 25.000 Diputació provincial de Barcelona.
- . Mapa del Instituto Geográfico y Catastral. Fulla nº 419 Villafranca del Panadés. 1950 Escala 1 : 50.000.
- . Mapes del servei topogràfic de l'Àrea metropolitana de Barcelona. Fulls 419-02, Mediona, 419-03, S. Quintí de Mediona, 419-06, Font-rubí i 419-03 Sant Pere de Riudevitlles. Escala 1 : 10.000.
- . Mapa Geològic de Espanya, I.G.M.E., Villafranca del Panadés. Esc. 1:50.000.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA
VILANOVA I LA GELTRÚ

VII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXII MARXA SOCIAL

comarca : alt penedès

9 març 1980

RELAT COMPLEMENTARI

**Sant
Quintí
de
Mediona**

A.E. TALAIA

XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció

VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

Sant Quintí de Mediona és una vila força important de la comarca de l'Alt Penedès. El municipi té una extensió de 13'89 km². i compta amb uns 1.500 habitants. L'agricultura és la principal ocupació, amb el cultiu de la vinya, arbres fruiters, hortalissa, farratges i cereals. En temps pretèrits comptava amb una important indústria molinera, d'elaboració de paper i de moltura de cereals. Posteriorment s'establiren a les riberes del Mediona algunes fàbriques tèxtils. Actualment hi ha encara una d'aquestes indústries, igualment com una fassina d'alcohol.

La població, situada a 325 metres d'altitud, queda emplaçada entre els turons del Pujol i del "Castell". En la part antiga de la vila hi ha alguns carrers amb cert desnivell, com el carrer del Salt, on podem contemplar antics casals d'arquitectura tradicional camperola, on alternen les sòlides parets de tàpia amb les dovellades portàlades de "turo" (pedra travertínica). Són de destacar les vetustes arcades de cal Pubill Barber, cal Llarg i can Barga lló, que formen un conjunt típic i vistós, injustament ignorat per les riuades de turistes que continuament acudeixen a Sant Quintí per visitar solament les fonts de les Deus. Igualment pintoresc és el raval de la Bòria (bòria vol dir petita peça de terra, a la falda d'una muntanya, a poca distància d'una població), situat a redós i a migdia del turó del castell, que constitueix un nucli totalment separat de la resta de la població.

Les Deus són un dels brolladors més importants del Penedès, i surten al costat mateix de la riba dreta de la riera de Mediona, quasi a la partió de terme amb el municipi immediat, el de Mediona. Estan arranjats per fer rajar vint-i-tres brocs d'aigua. Al costat hi ha una cova, l'única d'interès turístic en tota la comarca, amb gorgs i corrents d'aigua subterrània d'on sorgeix la font exterior. La riera, en aquest indret, salva un desnivell on les aigües passen engorjades per un esvoranc de formes capricioses esculpides per l'aigua, que hi ha cisellat pèlags i penyals cantelluts. Pels rodals es veuen algunes balnes formades per travertins, o sigui, per la tosca que aporten les aigües excessivament carregades de calç. En aquests indrets s'han recollit fragments de ceràmica ibèrica, fet que evidencia una antiga habitabilitat d'aquests sòpuls. Una sitja escapçada que s'hi pot veure, podria correspondre a la mateixa cultura. Altres fenòmens espeleològics menys notables i poc estudiats d'aquells contorns són la cova del Toixó i les coves del Tupinet.

La riquesa hidrològica del terme és extraordinària. La riera de Mediona, la capçalera de la qual està en el terme de la Llacuna, és de curs intermitent fins a les immediacions del mas de Santa Anna, en el terme de Mediona, però a partir de les Deus ja és un corrent d'aigua regular i així continua, agafant el nom de Riudebitlles, fins a desguassar a l'Anoia. A més de les Deus hem anotat l'existència en el terme de les fonts de la Serra, de la Teula, de les Estoses, de can Torí, de la Mata, del Gat, del Xop, del Salt, del Costella, del Barber i de la Fresca. Així no és d'estranyar que en el curs de la darrera guerra civil, quan la fúria iconoclasta bandejà els noms de sants de les poblacions, a Sant Quintí li imposessin el nom d'Aigües Bones.

L'origen de la població està centrat en l'existència d'un antic monestir benedictí, depenent del Ripoll. L'església és citada ja el 962, i el 1907 consta com a cel·la o casa monàstica entre les propietats de Ripoll. L'edifici sofrí diverses reestructuracions. Fou erigit a la categoria de priorat cap al segle XII. Fins el 1586 hi residí continuament una minúscula comunitat de monjos. Encara avui dia en podem veure vestigis en l'edifici conegut per la Rectoria vella, lloc on hem iniciat la cursa excursionista. A l'entorn de l'església i cenobi s'havien de bastir les primeres cases del poble.

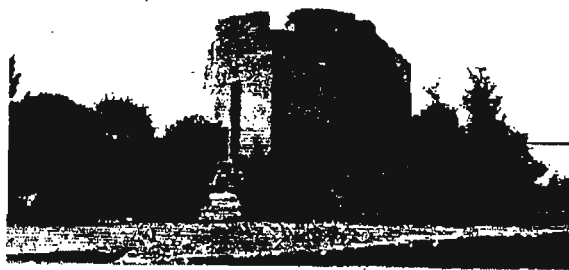
Dalt del turó, on radica el cementiri local, hi ha les restes del que se'n diu el Castell. Ens sembla més aviat que correspon a un edifici religiós i que possiblement en èpoques posteriors es transformà en reducte defensiu i

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

d'allotjament de tropa en el curs d'una de les malas trugues guerres civils que ens ha tocat patir. De totes maneres, l'actual terme de Sant Quintí formava part de la baronia de Mediona i per tant del domini de la casa ducal dels Cardona-Medinaceli, gent sempre adicta als intents centralitzadors.

Un no menys important factor d'establiment de la població havia de ser l'aprofitament de les aigües de l'immediata riera de Medinna, com ja hem dit, per a utilitzar-ne la força motriu. A l'any 1399 consta que Isabel, vídua d'Arbert de Barberà, castlà de Mediona, posseïa el molí fariner de les Deus. A principi del segle actual hi havia encara els molins del Llarg, el Blanc, del Mig, de l'Oliver i del Fogars, convertits alguns d'ells en paperers, indústries tèxtils. D'altres són fatalment enrunats.

Actualment Sant Quintí gaudeix d'una merescuda fama de lloc tranquil i saníto. A l'entorn de la vila i pels defores s'han edificat una munió de xalets i torretes d'estada temporal i que s'han convertit en residència fixa de molts jubilats. En la temporada estiuenca la població queda dobla da amb escriu.

Sortint de la plaça de l'Església els marxadors es dirigien cap als defores de la població i s'encaminaven en direcció a migdia fins a fer cap al pont de Giberga, on passaven la riera de Mediona o de Riudebitlles, lloc actualment poc grat de visitar. Es el punt on són abocades les escombraries. En aquest indret, a la riba dreta de la riera, hi havia els anomenats Forats de la Riera, curioses filades de petits nínxols com a colomars, excavats en la roca travertínica i que foren estudiats cap a l'any 1917, sense treure'n conclusions definitives.

Seguírem per camins de carro, per entre conreus de secà, on alternaven vinyes i oliverars, fins prop d'un aiguabarreig de rieres seques i amb l'arbrada cremada o rostida per un incendi de fa pocs anys. Allà hi conflueixen els torrents de can Gallego i de la Cabanyeta. El corriol, en alguns llocs, quedava desdibuixat tant per l'abandó del trànsit com pels pins cremats que hi han caigut al damunt. El paratge és sec i solcat de tarteres de pedritxall. A més, la riera de can Gallego descriu en aquest indret un accentuat meandre, seguit d'altres sinuositats de menor grau que acaben de conferir a l'entorn un aire fèrèstec. Els esquirois hi viuen amb goig i tranquil·litat.

Els marxadors davallaven fins al llit de la riera i seguien un itinerari que anava sortejant els revolts de la riera. Tot seguint-lo podien contemplar les restes d'un forn de calç i algunes cabanes de pedra seca, vestigis d'antigues activitats camperoles dels temps en què l'elaboració de calç, llenya, fogots, carbó vegetal o recol·lecció d'escorça i resina eren tasques habituals en aquestes contrades.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

Quinze anys enrera encara havíem vist discórrer un mígrat i discontinu escórrer d'aigua per aquesta riereta. Sembla que l'incendi que sofrí aquest sector ha alterat el sistema hidrològic. Quan finalment es deixa el corriol i se segueix per pista forestal, es retroba un miser doll d'aigua.

Al poc passàrem per les immediacions de la quasi enrunada masia de can Gallego, enfront de la qual s'aixeca l'acinglerada paret del Puig Pedrós, amb la base curulla de pedritxall per a fer honor al seu nom. Continuant per la pista forestal anàvem en direcció a un enorme pi pinyoner immediat a la font dels Horts, brollador que no quedava visible al marxador. Deixàvem la pista i, tot contornejant uns conreus, ens dirigíem al caseriu de Pereres.

Pereres és un agrupament o barri de masies en el qual queden incloses algunes disseminades pels entorns. Pertany al municipi de Mediona. Queda separat del nucli capítular per la serra del Bolet. Té bon enllaç amb la carretera de Font-rubí a Guardiola. En el nucli principal hi viuen dues famílies, que es dediquen al conreu de les terres immediates i a la cria del bestiar oví.

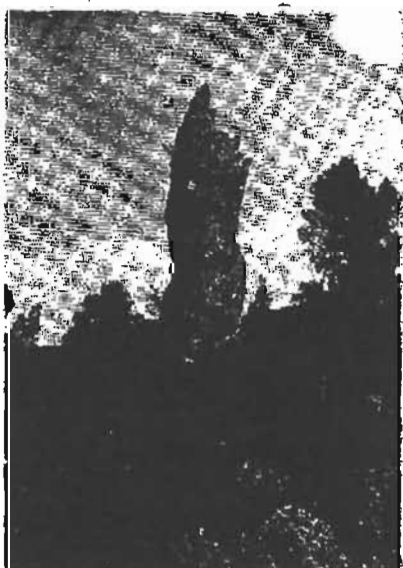
Antigament Pereres tenia la categoria de Quadra, i se'n té constància l'any 1338 en què n'era senyor en Ramon de Barberà. Els Barberà, com ja hem dit, eren castells de Mediona i posseïen ensems la Quadra d'Agullà-dols i el molí de les Deus. En temps recents havia persistit a Pereres un edifici defensiu, torre o casa forta, que fou enderrocat, del qual amb prou feines s'endevinen els fonaments.

En un collet immediat hi ha una capelleta dedicada a sant Salvador i de la qual es té esment des de l'any 1596. Possiblement en substituï una d'anterior dedicada a santa Magdalena, datada al segle XIV. Un xic més lluny, quasi al tocar la carretera de Font-rubí, dalt de l'anomenat Pujol Gran, han estat recollits nombrosos fragments de ceràmica ibèrica prop d'una derruïda construcció de pedra seca de diàmetre poc freqüent en aquesta comarca, fets que podrien indicar l'existència d'un establiment tribal en aquell cim.

Sortint de Pereres seguíem un camí que aparentment porta a una pedrera immediata, però el deixàvem per continuar per un corriol fins a l'entrada del congost de Valldellós, caminant per una pista forestal. A la nostra dreta s'aixecaven els espadats de Clivelles, que forma un conjunt de penyals, forats i claps de vegetació aïllada en terrasses penjades. La pista

iniciava una forta pujada i al poc la deixàvem per seguir un corriol esborradís on es feien imprescindibles les marques de pintura.

Feiem cap al turmentat paratge de Pereres o de Valldellós, on, entre uns blocs bigarrats despresos en formar-se una falla geològica, es dreça l'erecte monòlit d'uns divuit metres d'altura. Altres penyes, com la Roca del Gat, donen un caràcter fantàstic a aquesta esberla tectònica. Per des-sota dels grossos blocs hi discorren laberíntiques galeries subterrànies i entre les penyes es veuen petits abrics naturals que serviren de refugi tant als primitius penedescens com als pastors, llenyataires i carboners que en èpoques relativament recents tenien en aquells indrets llur camp d'operació. Dins d'algunes cavitats i abrics s'han trobat mostres de terrissa que abracen una extensa cronologia, des de l'Edat del ferro fins al Paleocristià, cosa

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

que fa suposar la pretèrita existència d'un poblat troglodita que persistí al llarg dels segles. Algun dels abrics tenen un pedrís de rocs ben disposats arrencantament davant la boca, com per a impedir l'entrada de brosa i pedritxall a l'interior. De les estades més recents se'n feren testimoni les troballes de ceràmica catalana i una pesseta de plata.

En el curs dels treballs de preparació de la cursa foren recollits nombrosos esclats de sílex semielaborat, en una extensa zona que abraça des de les immediacions de can Gallego fins prop de l'Agulla, i que sembla que són peces de rebuig d'un taller lític situat per aquells rodals.

Per una esberla oberta en la cinglera, anomenada el Pas de la Guineu, i que queda falcada per dos robusts rocs allà encaixats, ascendirem fins a la part superior de l'espadat, des d'on és possible contemplar un panorama complet de l'accident geològic i també del penya-segat de la riba oposada de la vall, sobre la qual es veu la masia de Clivelleras.

Caminant per un esborradís corriol que transcorria entre cosconars anàrem a parar a un fressat camí de bast que antigament havia estat de carro, el qual ens han dit que havia estat molt important, ja que constava en els antics mapes militars com a ruta auxiliar per al pas de la tropa. La veritat és que al cap de poc de transitar-hi es perdia i, seguint per altres corriols, feiem cap al camí-pista que porta al Bolet, constatant-hi la presència de nombrosos gevolers. Prop ja de la masia ens adreçarem al peu d'una formosa alzina on férem un breu repòs.

El mas Bolet és una de les finques més antigues del Penedès, encara que successives reformes i transformacions li han llevat vestigis visibles del passat. Se sap que hi havia en aquell indret un edifici fortificat, possiblement en el turó on es redossa la masia, ja que el 1338 era senyor del castell de Bolet i lloc de Pereres el ja esmentat Ramon de Barberà. En altres documents posteriors ja no es parla més d'un castell i es denomina únicament quadra de Bolet.

Es penós veure aquesta bella masia voltada de terres ermes a pesar de l'abundància d'aigua que hi veiérem que omplia grans basses i que rajava de les fonts. Ens hem aturat prop de la font de Montserrat i al poc de reprendre la cursa passàvem a les envistes de la de Sant Joan, ambdues arran jades amb taules i bancs per a seure.

Ascendirem fins al lloc de la serra que en els mapes és indicada amb el nom de muntanya de Marquès, i des d'on podem contemplar la conreuada vall de Mediona, antigament dita de Sant Joan de Conilles.

Baixàrem d'aquesta serra i férem una marrada per visitar l'entrada de la cova de Bolet, important cavitat que popularment és designada amb la forma pluralitzada de "coves", a causa de les diverses entrades que té, a la qual la fantasia de la gent atribueix una extraordinària longitud. Hom afirma que encara no s'ha trobat el final. En el seu dia, membres del S.I.R.E., de la Unió Excursionista de Catalunya, en feren la topografia, en la qual queda constància d'uns vuitanta metres de llargada i una branca lateral de cinquanta més. En les parts immediates de l'entrada s'han portat a cap algunes campanyes d'excavació. Se n'han extret materials

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

de terrissa, sílex i os que s'han classificat com a pertanyents des de la cultura de les coves fins a l'època protohistòrica.

Altres coves, també de certa importància, existeixen per aquests rodals. A més de les de Porcres o Valldellós citarem la de l'Omella, la Gran de Santa Anna i les Petites o coves de Penyes Roges. Aquestes darreres, al faldar meridional del Puig Clivelleres.

Seguint una bona estona per una pista forestal, després d'un camí-rasot, anàrem fins a la masia de Clivelleres, des de la qual es pot contemplar una extensa panoràmica del Penedès i de molts dels llocs per on passàrem anteriorment, ara per sota nostre. Enfront, a l'altra part de la Valldellós, i per sobre la cinglera de l'Agulla, es veia la casa de Bolet Nou o Casa Nova de Bolet. Prop d'ella, i amb la boca encarada a migdia, hi ha la cova de l'Omella, formada per una gran sala quasi circular i prou gran per a encabir-hi un bon ramat de cabres.

Sortint del mas Clivelleres seguïem un antic camí de carro. Possiblement haurem pogut contemplar-hi, marcades en el fang, les peculiars ungla des dels porcs senglars, així com els refregats troncs de pi on ells acostumen arrambar-hi la corpulenta i peluda moia per tal d'eliminar els paràsits. El camí, convertit en corriol, anava ascendint fins a abastar el pla ner cimall. Hom ens ha indicat l'existència en aquests rodals d'un avenc de gran profunditat, la boca del qual és obstruïda actualment. És possible, ja que el terreny calcari de l'entorn és adequat per a aquest tipus de fenòmens espeleològics. El fet també d'haver-hi algunes clivelles geològiques podria haver donat origen al nom de Clivelleres.

Des del cim tornàvem a veure la vall de Mediona, ara en el sector immediat al caseriu de Ginolles. El camí transcorria entre cosconars i boixedes. La fita del vèrtex geodèsic, en el lloc on la muntanya arriba als 745 metres d'altura, quedava amagada als marxadors. Sota la presència d'algun bosquet de pins, de rectilini i allargassat tronc, amb una copa desproporcionadament petita.

Seguia després una zona calcinada per un incendi que assolà aquesta muntanya a les darreries de setembre del 1978 i que durà bastants dies. Ens dirigíem cap a la vessant meridional de la muntanya i per un corriol d'innúmers zigzagues que passava per sota les penyes de la Genera, anàrem perdent altura fins a empalmar amb una pista forestal.

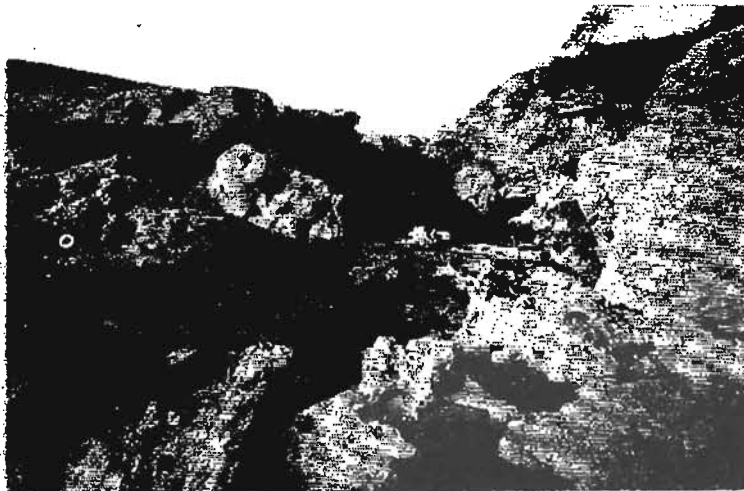
Continuàrem per aquesta nova via fins al lloc on travessava la capçalera del fondal de la Cabanyeta, indret també calcinat per l'incendi. Agafàvem un camí-rasot que anava davallant entre troncs i mates carbonitzades, fins a transformar-se en camí carreter a les rodalies de cal Curt, masia enrunada que quedava fora de la nostra vista.

La ruta seguia per entre bosc cremat i sectors salvats de l'incendi. Deixant els camins carreters, continuàrem per un corriol que davallava fortament i que les aigües pluvials han convertit en rasot erosionat, fins a desembocar a un camí més planer que ens menava a un paratge de penyals travertínics de formes capricioses. El pis era sorrenc i pels rodals es veia alguna coveta.

Travessàrem el llit d'una riera seca que divideix aquest sector de penyals i seguïem per la riba esquerra on el roquissar queda més enlairat. Algunes penyes formen abrics i refugis precaris. Ací recollíem, durant les etapes de preparació, algunes fulles i raspadors de sílex curament treballats i altres peces de rebuig, signe evident de la pretèrita existència d'un taller lític on es treballaven aquests materials la matèria prima dels quals, el sílex, té afloraments naturals en aquesta zona.

Els marxadors havien d'efectuar una breu grimpada en un punt on el corriol quedava sobtadament interromput per penyals de forta inclinació. Se

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

Sant Quintí
de
Mediona

Penyal
de les
Deus

guírem a continuació a peu pla, tenint a la nostra dreta la barrancada del torrent de la Rompuda o també de la cova del Toixó, l'entrada de la qual véiem per sota nostre, tocant quasi al llit de la torrentera. Teníem el poble de Sant Quintí ben a prop.

El paisatge se suavitzava i travessàrem antics conreus. Per sota nostre es veien canyissars. A l'altra part del torrent es veia can llopert, amb les velles parets cobertes d'heura. Hom ha preferit construir una casa nova al seu redós abans de reconstruir la vella.

Travessàrem un dels diversos recs de regadiu que faciliten l'establiment de nombroses i ufanes peces d'hortalissa. Els seus propietaris es queixen, amb raó, de la depredació de què són objecte per part de més de quatre desaprensus, els quals, amb el pretext de visitar les Deus, els sostreuen els fruits de llurs suors.

Es passava a frec de les malparades parets de retenció d'aigua d'una gran bassa d'alimentació d'un molí, ja fa anys desaparegut, i es feia cap a la part superior del congost de les Deus, on finia la cursa. En aquest indret, la riera de Mediona acostuma a portar un minso doll d'aigua que es despenja pel fantàstic roquissar travertínic. Aquest corrent procedent del pòlag de Santa Anna, com ja hem dit, és retingut per algunes rescloses i conduït per canalitzacions adients cap al poble i hortes de Sant Quintí. Únicament quan les pluges han estat freqüents, el congost de les Deus queda abellit pels saltants d'aigua.

J.V.B.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA:

- . Excursió a Sant Pere de Riudevitlles, Sant Quintí de Mediona y Mediona, Hèribert Barallat, Memòries de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, Volum VIII, 1884.
- . Lo Priorat, l'església y l'hospital de Sant Quintí de Mediona, Mn. Josep Mas, Pbre. Notes històriques del Bisbat de Barcelona, Volum II, 1907
- . Santa Maria del Castell de Mediona. L' Església Parroquial y ses Capelles Eremitanes. Mn. Josep Mas, Pbre. Notes històriques del Bisbat de Barcelona, Volum II, 1907.
- . Mediona. Arxiu Parroquial. Notes tretes dels documents del mateix per Mn. Josep Mas, Pbre. Rector de la Torre de Claramunt, 1898.
- . Paleontologia de la comarca de Capellades. Els Forats de la Riera, Amador Romaní i Guerra, Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya nº 271, agost 1917, pgs. 202 i 203.
- . La colección prehistórica del Museo de Vilafranca del Panadés, A. Ferrer i P. Giró, Ampurias, vol. V, pg. 205.
- . Nuevos hallazgos arqueológicos en el Panadés. (Pereras-Cuevas de Bolet), P. Giró i Romeu, Ampurias, vol. IX-X, 1947-48, pg. 253.
- . Les valls del Gaià, del Foix i de Miralles, J. Iglésies i J. Santasusagna, Reus, 1934.
- . Nomenclàtor de pobles i poblats de Catalunya, Ed. Aedos, 1964.
- . Els castells catalans, Volum III, pgs. 662, 754 i 762. Ed. R. Dalmau, 1971.
- . La cova del Bolet, A. Lagar, J. Sabater i J. Torrella, Senderos U.E.C., nº 174, pg. 17, juny 1973.
- . Redescobriments d'un paratge al Penedès, J. Virella i Bloda, Vertex nº 52, pg. 136, juliol-agost, 1976.
- . Gran Enciclopèdia Catalana. Mediona, per Joan Reblaguio. Vol. 9, pag. 761 Sant Quintí de Mediona, per Teresa Lloret i Monestir de Sant Quintí, per A.P.I. Vol. 13, pag. 304.
- . Itineraris gràfics d'Excursions, Vol. I, De Sant Quintí a Sant Martí Sarroca, Ed. C.E. "Rafel de Casanova", Barcelona, 1928.
- . Solaterra. Les Coves de Bolet, per Mn. Marià Faura, Ed. Club Muntanyenc de Barcelona, 1909.
- . Mediona. Apuntes para una historia. P. Andrés de Palma de Mallorca, Barcelona, 1946.
- . Itineraris excursionistes de Catalunya, Serie I nº 4, De la Poble de Clara munt a San Quintí de Mediona, J. Canudas.

CARTOGRAFIA:

- . Mapes planimètrics dels termes de Mediona, Sant Quintí de Mediona i Font-rubí. Escala 1 : 25.000 Diputació provincial de Barcelona.
- . Mapa del Instituto Geográfico y Catastral. Fulla nº 419 Villafranca del Panadés. 1950 Escala 1 : 50.000.
- . Mapes del servei topogràfic de l'Àrea metropolitana de Barcelona. Fulls 419-02, Mediona, 419-03, S. Quintí de Mediona, 419-06, Font-rubí i 419-03 Sant Pere de Riudevitlles. Escala 1 : 10.000.
- . Mapa Geològic de España, I.G.M.E., Villafranca del Panadés. Esc. 1:50.000.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

VII Marxa d'Orientació per Descripció

XXII Marxa Social

Comarca: Alt Penedès
SANT QUINTI DE MEDIONA

9 de Març de 1980

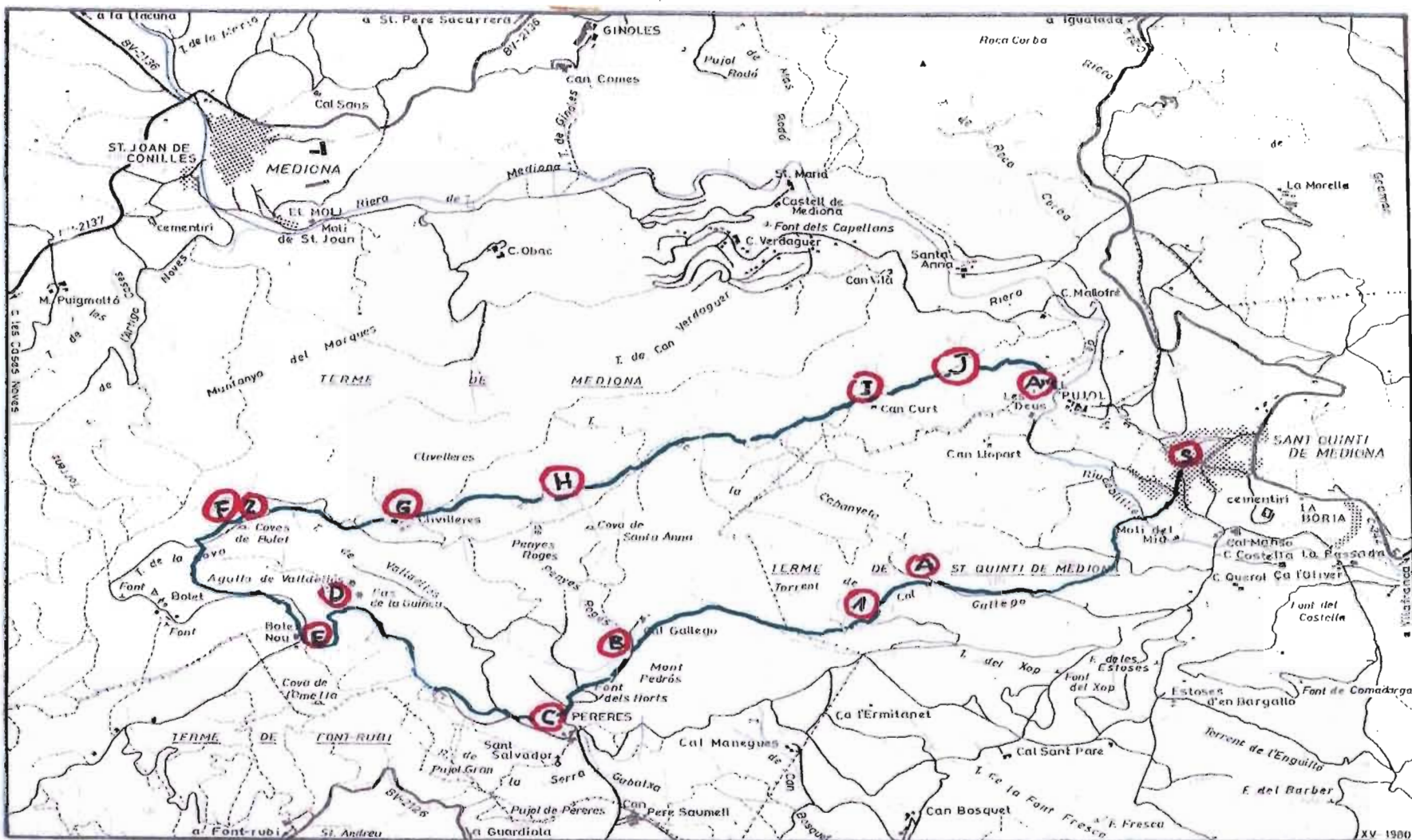

Agrupació Excursionista Talaia

Vilanova i la Geltrú

A.E. TALAIA

XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

SIGNES CONVENCIONALS

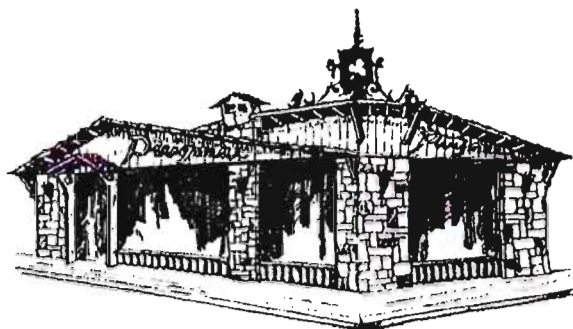
CAP DE TERME - MEDICINA	CARRETERA	FONT - PEDRERA
CASERIU - PERERES	CAMI DE CARRO	COVA - TEMPLE
MASIA - Can Curt	CORRIOL	CURIOSITAT NATURAL

ESCALA

1/20.000

Distància entre curves de nivell: 25 m

ESPORTS

PUIGMAL

On trobareu un extens assortiment de materials
de muntanya de les marques més acreditades

EDELRID - INTERALP - MONCLER
VAL D'OR - SALEWA - HIMASPORT
CHARLET - SUPRANEIGE - SILVRETTA
SIMOND - CASSIN - LAPLAUD
STUBAI - BONATTI - NÓRDICA
ROSSIGNOL

Nova secció per vestir esportivament

Floridablanca, 122 - Telèfon 224 08 20 - Barcelona-11

Dibuix: XAVIER VIRELLA Toponímia: JOAN VIRELLA

A.E. TALAIA

XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

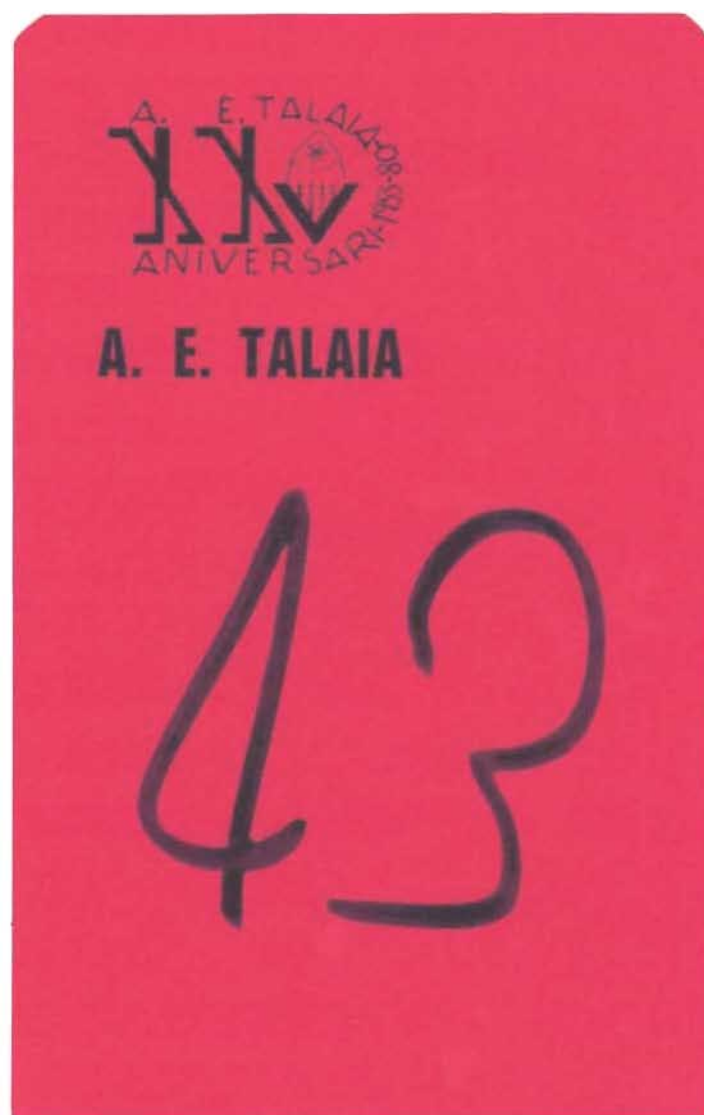
**VII Marxa d'Orientació
per Descripció
XXII Marxa Social**

DORSAL		NOMS		
		ENTITAT		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
J				
I				
H				
G				
F				
E				
D				
C				
B				
A				
Sortida				
1		3		
2		4		
PENALITZACIONS				
TOTAL PUNTS				

**VII Marxa d'Orientació
per Descripció
XXII Marxa Social**

DORSAL		NOMS		
		ENTITAT		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
J				
I				
H				
G				
F				
E				
D				
C				
B				
A				
Sortida				
1		3		
2		4		
PENALITZACIONS				
TOTAL PUNTS				

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

A.E. TALAIA

XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

Citerem finalment les lles incidències que constituïren per a alguns equips, les desorientacions de camí, amb la conseqüent penalització de punts, que sofrien al torrent de can Gallego i a la pista forestal de Valldellós. Algún participant de físic excessivament voluminós tingué problemes en l'es-cletxa del Pas de la Guineu, especialment a la sortida, on el tronc d'un ar-bust dificultà la circulació fluida. Els controls de pas, novetat d'enguany, feren la guita a més d'un equip que no seguia atentament la descripció. Ma-les llengües asseguren que els espeleòlegs de les coves de Bolet i els dos vaillets amagats darrera d'una de les penyes de la Rompada, disfrutaren de ve- lent quan veien passar als marxadors de llarg.

J.V.B.

DADES TEHNQUES DE LA VII MARXA D' ORIENTACIO PER DESCRIPCIO.

De la sortida al Control A :	2042	metres	25	minuts	
Del Control A al Control B :	1269	"	23	"	
Del Control B al Control C :	1323	"	17	"	
Del Control C al Control D :	1490	"	25	" + 30	= 55
Del Control D al Control E :	1297	"	20	" + 15	= 35
Del Control E al Control F :	1484	"	23	" + 15	= 38
Del Control F al Control G :	1265	"	19	"	
Del Control G al Control H :	959	"	16	" + 15	= 31
Del Control H al Control I :	1862	"	29	"	
Del Control I al Control J :	979	"	15	"	
Del Control J a l' arribada:	710	"	14	"	
		14650	metres	3	hores 46 minuts

**Comité Regional
de
Federación Catalana**

Detalles oficiales de la Marcha de VII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO

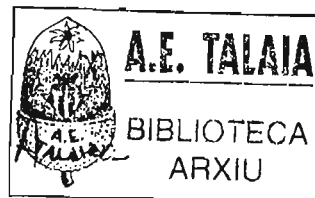
Organizada por la Entidad AGRUPACION EXCURSIONISTA TALAIA

En la Comarca de ALT PENEDES

En el día 9 DE MARÇO DE 1.980

[illegible]

Comarca

ITINERARIO

Salida SANT QUINTI DE MEDIONA
Puntos intermedios PONT GIBERGA, TORRENT CAN GALLEGO, PERDES, AGULLA
~~ESPEIX~~ DE VALLDellos, PENYES ROMPUDA, /ARRIBADA A RIERA DE MEDIONA

DETALLES TECNICOS DE LA MARCHA			
Distancias parciales	Distancias por controles	Tiempos parciales	
2 .012 m.		25 m.	SORTIDA AL A
1.269 m.		23 m.	A AL B
1.323 m.		17 m.	B AL C
1.490 m.		25 m.	C AL D
1.297 m.		20 m.	D AL E
1.484 m.		23 m.	E AL F
1.265 m.		19 m.	F AL G
959 m.		16 m.	G AL H
1.862 m.		29 m.	H AL I
979 m.		15 m.	I AL J
710 m.		14 m.	J A L'ARRIBADA

CLASIFICACION DE ENTIDADES		
N.º de orden	E N T I D A D	Puntos
1	U.E.C.	34
2	C.E. SANT MARTI 2864224	43
3	C.E. SANT VICENÇ DELS HORTS	51
4	C.E. BAIX PENEDES	70
5	C.E. MOLINS DE REI	71
Nota: Les demes Entitats no tenen nombre déquips suficients per aquesta classi- ficació.		

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

VII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO - XXII SOCIAL

Dades tècniques

El dia 9 de març se celebrà aquesta marxa quin itinerari transcorria en-
guany en terres de l'Alt Penedès. S'iniciava a la plaça de l'Església de Sant
Quintí de Mediona, seguint cap al pont de Giberga, fonsal de la Cabanyeta,
meandre del torrent de Can Gallego, Can Gallego, Pereres, Agulla de Vallde-
lloba, Pas de la Guineu, Bolet, muntanya del Marquès, coves de Bolet, Olive-
lleres, cim de Olivelleres, penyes de la Genera, capçal del torrent de la
Cabanyeta, bosc de cal Curt, torrent i penyes de la Rempuda, bassa de les
Deus i riera de Mediona, a quines ribes finia la cursa.

El control de sortida situat a la plaça de l'Església era compost per
T.Muela, T.Forasté i M.Panias.

Control de regularitat A, situat en un vell camí de carro, prop del fon-
dal de la Cabanyeta. Controls: família Fabrè. Long.traj. 2.042 m. Horari: 25
minuts. Terme mitjà: 4,824 km./h.

Control de pas 1, situat sobre el meandre del torrent de Can Gallego. Con-
trols: família Losada.

Control de regularitat B, situat al final de la pista forestal de Can
Gallego. Controls: família Usieto. Long.traj. 1.269 m. Horari: 23 minuts.
Term. mit. 3,306 km./h.

Control de neutralització C, situat al caseriu de Pereres, amb 30 minuts
de descans. Controls: família Forgas. Long.traj. 1.323 m. Horari: 17 minuts.
Term. mit. 4,668 km./h.

Control de regularitat D, situat al peu de l'Agulla de Valldehlón. Con-
trols: E.Castanyer i J.Julià. Long.traj. 1.490 m. Horari: 25 minuts. Term.
mit. 3,576 km./h.

Sector neutralitzat del Pas de la Guineu. Es disposava de 15 minuts per
a efectar l'ascens per aquesta escaleta roquera fins dalt la cinglera. Ac-
tuava d'equip de coordinació i ajuda, P.Hernández, V.Duran i P.Montaner.

Control de neutralització E, situat a la masia de Bolet. Controls: M.R.
Simón, G.Borrego i M.Planas. Long.traj. 1.297 m. Horari: 20 minuts. Term.mit.
3,888 km./h. 15 minuts de descans.

Control de regularitat F i pas 2, situats a l'entrada i interior de les
coves de Bolet, respectivament. Controls: membres del G.R.E.V. Long.traj.

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

1.484 m. Horari: 23 minuts. Term.mit. 3,870 km./h.

Control de neutralització G, situat a la masia de Olivelleres. Controls: R.Martí, D.Vidal i David Junior. Long.traj. 1.265 m. Horari: 19 minuts. Term.mit. 3,990 km./h. 15 minuts de descans.

Control de regularitat H, situat en un corriol sobre les penyes de la Genera. Controls: B.Forgas i J.Ms.Jové. Long.Traj. 959 m. Horari: 16 minuts. Term. mit. 3,558 km./h.

Control de regularitat I, situat al bosc de Cal Curt. Controls: família Segarra. Long.traj. 1.862 m. Horari: 29 minuts. Term.mit. 3.852 km./h.

Control de regularitat J, situat prop del torrent de la Rompuda. Controls: Ms.O.Barceló i S.Butí. Long.traj. 979 m. Horari: 15 minuts. Term.mit. 3.912 km./h.

Control de pas 3, situat darrera d'una de les penyes de la Rompuda. Controls: Ll.Forgas i O.Daviu.

Control d'arribada, situat al costat de la riba dreta de la riera de Medicina, per sobre la font de les Deus. Controls: família Fabrè. Long.traj. 710 m. Horari: 14 minuts. Term.mit. 3,042 km./h.

Control de recollida de fulles de ruta, situat a la plaça de l'Església, i on s'obsequiava als participants a fer un breu ressopó. Controls: T.Muela, T.Forasté, J.Julià i E.Castanyer.

Equip de coordinació i distribució de controls: Ll.Daviu, V.Carbonell, J.Alegret i J.Virella.

El dia fou magnífic i assolellat, amb una mica d'aïret que evità l'excess de calor i provocà una atmosfera clara que abellia les successives panoràmiques que es presentaven a la vista dels marxadors.

El recorregut de la cursa totalitzava 14.650 metres i l'horari 3 hores i 46 minuts. Sumant-hi els descansos i neutralitzacions, totalitzava 5 hores i 1 minut.

Amb motiu d'escaure's el XIV aniversari de la fundació de l'entitat, enguany el mapa de la cursa era confeccionat a tres tintes i pulcrament dibuixat per X.Virella. El relat complementari fou editat en forma de butlletí i il·lustrat amb fotografies. Per la seva part els elements del GREV editaren una fulla amb una breu relació de les oves de Bolet, igualment il·lustrades amb un parell de fotografies de sales bellament concrecionades, i que entregaven als marxadors oferint-los al mateix temps una xarricada de bon vi,

A.E. TALAIA
XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

CLASSIFICACIO VII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
XXII MARXA SOCIAL

<u>Dorsal</u>	<u>Clasif.</u>	<u>Noms</u>	<u>Punts</u>	<u>Entitat</u>
64	1	Xavier Perez-Antoni Diaz	7	C.E.Sant Marti
60	2	Vicang Gimenez-Joana Mairós	11-4-4	U.E.C.
63	3	Lluís Bernades-Jordi Diaz	11-2-7	U.E.C.
66	4	Neus Batlle-Jesus B aldomeas	12-5-3	U.E.C.
1	5	Marcel·li Ferrer-Marcel·li Ferrer	12-3-4	A.E. Talaia
73	6	M. Cuntrecasas-Montse Ribas	13-5-3	C.N. Igualada
12	7	Ramon Corbi-Jordi Sanchez	13-3-5-2	U.E.C.
92	8	F. Sanchez-A. Cosano	13-3-5-2	U.E.C.
61	9	Joan Maillo-Joan Sunya	13-3-5-1	U.E.C.
17	10	J.X. Caralt-Inma Caralt	14-5-2-2	C.E. Sant Vicenç
34	11	Jaume Guimera-Jaume Guimera	14-5-2-1	A.E. Talaia
90	12	Josep Blancs-Nuria Blancs	14-3-4	A.E. Talaia
11	13	Joan Vila-Nuria Sanjaume	14-2-6	U.E.C.
26	14	Joan Maloampo-Francisco Puig	14-2-5	U.E.C.
48	15	Josep Planas-Josep M. Planas	14-1-7	A.E. Talaia
49	16	Josep Tomas-Angel Soldovila	15-0-8-2	U.E.C.
51	17	Jaume Veldramas-A. Palomares	15-0-8-2	U.E.C.
58	18	Ascensio Lobera-Anna Tello	15-2-4	U.E.C.
25	19	Marmos Soler-Pilar Farre	15-3-3	A.C.F.Barcelona
14	20	Francisco Vila-Nuria Perez	15-3-4	U.E.C.
18	21	Bernat Sanchez-David Garcia	16	U.E.C.
59	22	Antoni Lopez-Marta Martinez	16	U.E.C.
8	23	A. Lluís-A. Pontanals	18	C.E. Sant Vicenç
46	24	Josep Sancho-Joan Pochame	18	U.E.C.
22	25	Diego Bernal-Jorge Ruzafa	18	C.E. Sant Martí
44	26	Jordi Llado-I. Perez	18	C.E. Sant Martí
82	27	Francisco Montaner-Ma.C. Ferret	19	A.E. Talaia
28	28	Josep M. Pexlo-Jordi Canal	19	C.E. Sant Vicenç
32	29	Marcel·li Lletja-A. Lletja	19	C.E. Molins de Rei
78	30	Jordi Ribas-Concepció Romeu	20	C.E.B. Penedes
45	31	Patrici Batalla-Lluís Berges	20	U.E.C.
7	32	Josefa Planas-F. Vila	20	U.E.C.
23	33	Rafael Baiges-Salvadora Guillen	21	U.E.C.
77	34	Tina Noya-Montse Usieto	21	A.E. Talaia
57	35	Enric Salazar-Oscar Gonzalez	22	U.E.C.
58	36	Andreu Fernandez-M. Carme Espriu	22	C.E. Sant Vicenç
27	37	Josep M. Sabate-Teresa Pardo	23	U.E.C.
70	38	Josep Rizo-Isidre Costa	23	C.E. Sant Martí
55	39	Jordi Sugrañes-Jordi Sicart	23	U.E.C.
6	40	Jaume Ballus-Jordi Valentines	24	A.E. Talaia
30	41	P.J. Urpi- Maralba Altareba	24	C.E.B. Penedes
13	42	Olga-Francesc	24	C.E. Sant Martí
91	43	Anton Gomez-Teresa Monfort	25	C.E. Molins Rei
74	44	R. Galvez-R. Nebot	25	C.E. Sant Martí
36	45	M. Franch-Antonia Massó	26	U.E.C.
37	46	R. M. Gual-Teresa Portada	26	C.E. Baix Penedes
71	47	Manuel Aparicio-M. Pilar Nieves	27	U.E.C.
72	48	Joan Pedrola-Rose Freixinet	27	C.E. Molins Rei
75	49	Josep Miro-Marcel·li Julia	27	A.E. Talaia
9	50	Isidre Fabregat-Pilar Castejón	28	U.E.C.
79	51	Joan Miro-Joan Miro	28	U.E.C.
87	52	Roser Ferrer-Daia Blanco	31	U.E.C.
10	53	Sergi Turner-Jani Ferrer	31	A.E. Talaia
53	54	Alfredo Virgili-Josep Soler	32	C.E. Baix Penedes
67	55	Antoni Tejedor-Enric Batet	32	C.E. Aliga
2	56	Joan Micoche-Joan Capllong	32	C.E. Penedes
54	57	Nuria Alba- i l'altre	33	A.E. Talaia
4	58	Rosa Carbo-Joan Miracle	33	C.E. Baix Penedes
65	59	Jordi Sellares-i l'altre	35	C.E. Penedes
69	60	Dolores Ferreras-X. Capdevila	36	A.E. Talaia
84	61	Eduard Hurtado-A. Palau	37	C.E. Baix Penedes
81	62	Genis Rovira-Joan J. Gisbert	40	C.E. Baix Penedes

A.E. TALAIA

XXII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció VII Marxa Intersocial 09 de Març de 1980

5	63	Anna M. Aviles-Manuel Dalmau	40	A.E. Talaià
86	64	Maria Lluïda Domingo-F. Castrocin	42	C.E. Molins Rei
40	65	Baldiri Burges-Ramon Gomez	44	C.E. Molins Rei
21	66	Montse Blasco-Pilar Blanco	45	U.E.C.
85	67	Santi Lleonart-Amadeu Ingles	46	U.E.C.
15	68	M. Dolors Mallorqui-J. Mitjavila	49	U.E.C.
33	69	Manuel Prats-Kiku Fraire	52	A.E. Talaià
16	70	Elona Llado-Anna Teixidor	55	U.E.C.
50	71	Josep Navarro-J.M. Inglada	57	C.E. Baix Penedes
39	72	Josep Candela-Soledad Pascual	58	A.E. Talaià
80	73	Ramon Civit-Josep Albella	58	C.E. Aliga
41	74	Ramon Also-Odrizola	60	A.E. Talaià
31	75	Montse Perez-Carles Perez	65	U.E.C.
24	76	Montse Trias-Anna Trias	74	C.E. Baix Penedes
42	77	Josep Miralles-F.J. Bonito	75	C.E. Baix Penedes
3	78	Jordi Munras-Xavier Novell	75	U.E.C.
20	79	A. Aulian-Dolors Carbo	75	C.E. Baix Penedes
35	80	Rafael Baiges-F. Mitjavila	77	U.E.C.
93	81	Jordi Juncadella-Tonilecha	85	U.E.C.
29	82	Teresa Garcia-Maria Zurita	90	U.E.C.

CLASSIFICACIO PER ENTITATS

1	U.E.C.	34
2	C.E. SANT MARTI	43
3	C.E. SANT VICENÇ DELS HORTS	51
4	C.E. BAIX PENEDES	70
5	C.E. MOLINS DE REI	71

Les dones Entitats no tenen nombre d'equips suficients per aquesta classificació.

Cal fer esmena de la participació a la Marxa dels companys de l'Acord, que per motius de no estar federats no poden constar a la classificació, ni individual ni per equips. Tot i així la seva classificació tècnica, dintre dels equips local fou:

18	5	Xavier Planas-Joan Masip	16	L'Acord
62	6	Jaume Llenas-Paco Escoribano	17	"
38	11	Lourdes Pascual-Eduard Montane	30	"
68	13	Esther Campmany-Encarna Rozada	32	"

Naturalment, i si pel lloc assolit els hi correspon premi, no hi ha cap dubte de que el tindran.

Tampoc cal dir que els esperem a tots, i mes que en vinguin, per l'any que ve.